

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΟΛΥΜΠΙΟΝ
cinemas
ΚΑΡΤΙΣΟΙ
RENAULT

Εικόνες του Άλλου. Αν υπάρχει ακόμα ένα θέμα σημαντικό, που συνιστά έναν τόπο κοινό —με ερείσματα σε μια κοινωνική πραγματικότητα— στις σύγχρονες ευρωπαϊκές κινηματογραφικές αφηγήσεις, αυτό το θέμα είναι ο Άλλος και η σχέση του βλέμματός μας με αυτόν. Ο

Άλλος, ο πρόσφυγας, ο μέτοικος, ο ξένος αλλά και ο διαφορετικός, που ως εκπρόσωπος μιας ετερότητας, μέσα από τα στερεότυπα που τον περιβάλλουν γίνεται αντικείμενο αλλά και υποκείμενο, θύμα και θύτης, προκαταλήψεων. Αυτό είναι το θέμα που, μεταξύ των άλλων, φαίνεται να υποτείνει τις αφηγήσεις ταινιών όπως *Απ' το χιόνι* του Σωτήρη Γκορίτσα πριν κάποια χρόνια, *Από την άκρη της πόλης* του Κωνσταντίνου Γιάνναρη πρόπερσι και *Pizza King* πέρσι, στη βραβευμένη με Χρυσό Αλέξανδρο *Το τελευταίο καταφύγιο* και με Αργυρό Αλέξανδρο *Χαμένοι δολοφόνοι* φέτος, όπως και στην ταινία *Κλειστοί δρόμοι* του Σταύρου Ιωάννου, στη *Ξένη* του Γκετς Σπίλμαν από την Αυστρία, στη *Σαμιά* του Φιλίπ Φοκόν από τη Γαλλία, αλλά και στη βραβευμένη στις Κάννες *Χορεύοντας στο*

σκοτάδι του Λαρς φον Τρίερ, με την Μπιόρκ στο ρόλο της Σέλμα, της Τσέχας μετανάστριας σε μια “ευρωπαϊκή” Αμερική. Ταινίες που βρίσκονται πέραν της μόδας μιας έθνικ κουλτούρας και των επιταγών της πολιτικής ορθότητας, ταινίες που δεν προτείνουν λύσεις στο πρόβλημα αλλά θέτουν ερωτήματα, που δεν εξωραϊζουν καταστάσεις αλλά αναδεικνύουν πρόσωπα, τα αληθινά πρόσωπα του Άλλου. Το πέρασμα από το “αυτοί οι άνθρωποι δεν είναι σαν κι εμάς” στο “αυτοί οι άλλοι είμαστε εμείς”, δηλαδή άνθρωποι σαν κι εμάς, ούτε χειρότεροι ούτε καλύτεροι, ούτε κατώτεροι ούτε ανώτεροι, απλώς όμοιοι στην καθημερινότητά τους και συνάμα διαφορετικοί, δεν είναι εύκολο πάντα. Χρειάζεται μια εξοικείωση του βλέμματος με τις εικόνες του Άλλου, μέσα από πολλαπλές κινηματογραφικές εκδοχές. Όσες περισσότερες και διαφορετικές, τόσο και καλύτερες.

Σωτήρης Ζήκος

Το μετέωρο βήμα του μετανάστη

“**Μετανάστευση: καταναγκαστική παραμονή στα ξένα για κάποιον που θεωρεί μοναδική πατρίδα τη γενέτειρά του. Η μετανάστευση όμως παρατείνεται, και μια καινούρια πίστη αρχίζει να γεννιέται, η πίστη στην υιοθετημένη χώρα· και τότε έρχεται η στιγμή της ρήξης.**”

Μίλαν Κούντερα, *Οι προδομένες διαθήκες*

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ

3 Παιδικές προβολές στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ τα Σάββατα και τις Κυριακές και ειδικό πρόγραμμα για τις μέρες των Χριστουγέννων

4-5 Με θέμα τους πρόσφυγες και την κατάσταση των γυναικών τα Βραβεία του 41ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης και η γιορτή του ελληνικού κινηματογράφου στην απονομή των Κρατικών Βραβείων Ποιότητας 2000

6-7 Ένας κι ένας του Νίκου Ζαπατίνα, *Τρομερά παιδιά* με τον Μάικλ Ντάγκλας, *Πι* του Ντάρνεν Αρονόφски, *Μεθυσμένα άλογα* του Μπαχμάν Γκομπαντί και *Nurse Betty* στις ταινίες Α' προβολής τον Δεκέμβριο στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ

8-11 Πολυπολιτισμικές περιπλανήσεις στον ευρωπαϊκό κινηματογράφο της δεκαετίας του '90 με θέμα τον μετανάστη, από τις 1 έως και τις 7 Δεκεμβρίου στην αίθουσα Παύλος Ζάννας

ΠΡΩΤΟ F I R S T S H O T ΠΛΑΝΟ

ΤΙΜΕΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

ΟΛΥΜΠΙΟΝ

2.000 δρχ. - Για τα μέλη: 1.500 δρχ.

ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ

Αφιερώματα: 1.500 δρχ. - Για τα μέλη: 1.000 δρχ.
Α' Προβολής: 2.000 δρχ. - Για τα μέλη: 1.500 δρχ.

Μόνο για το ΟΛΥΜΠΙΟΝ υπάρχει ειδική
είσοδος για άτομα με ειδικές ανάγκες και
ειδική τιμή εισιτηρίου **1.000 δρχ.**

ΠΡΟΒΟΛΕΣ ΣΙΝΕΑΚ

1.000 δρχ.-Οικογενειακό: 2.000 δρχ. (έως 4 άτομα)

.....

Για πληροφορίες σχετικά με το πρόγραμμα του
ΟΛΥΜΠΙΟΝ και επιβεβαίωση της ημέρας και ώρας
προβολής των ταινιών, τηλεφωνήστε στο **378.404**.

.....

Οι κάτοχοι Κάρτας Μέλους που δε λαμβάνουν το
ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ στο σπίτι τους, παρακαλούνται να επι-
κοινωνήσουν στο **378.400** για επιβεβαίωση της διεύ-
θυνσής τους.

Το Φεστιβάλ στο Internet!
www.filmfestival.gr

Στο βιβλιοπωλείο του ΟΛΥΜΠΙΟΝ

Κατάλογοι και μονογραφίες και ο ελληνικός και διεθνής κινηματογράφος σε 60 εκδόσεις

Τζων Κασαβέτης και Nagisa Oshima, Krzysztof Kieslowski και Μι-
χάλης Κακογιάννης, Bernardo Bertolucci και Γιώργος Τζαβέλλας,
Claude Chabrol και Αλέξης Δαμιανός, Ken Loach και Τάκης Κα-
νελλόπουλος, Pedro Almodovar και Παύλος Ζάνας, Josef Koudelka
και Διονύσης και Βασίλης Φωτόπουλος, Robert Bresson και Τάσος
Ζωγράφος, αλλά και Jerzy Skolimowski και Luis Bunuel και Θόδω-
ρος Αγγελόπουλος.

Εξήντα είναι ο συνολικός αριθμός των βιβλίων που εκδόθηκαν από το
Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, σε συνεργασία με εκδοτι-
κούς οίκους, φορείς και οργανισμούς, όπου ένα εκδοτικό εγχείρημα
που ξεκίνησε το 1992 μετεξελιχθηκε, με τη συγκέντρωση των τίτλων
που εξέδωσε μέχρι το 2000, σε έναν μικρό εκδοτικό οίκο.

Πλήρεις και εμπειριστατωμένες μονογραφίες Ελλήνων και ξένων σκη-

νοθετών, κατάλογοι των ετήσιων διοργανώσεων, αλλά και άλλοι που
εκδόθηκαν για να συνοδεύσουν εκθέσεις, είναι το σύνολο της εκδο-
τικής δραστηριότητας του Φεστιβάλ, σχεδόν μοναδικής στον τομέα
αυτό στην Ελλάδα. Το Φεστιβάλ συμμετέχει με τις εκδόσεις του από
τη φετινή χρονιά και στις ετήσιες εκθέσεις βιβλίου στην παραλία του
Λευκού Πύργου στη Θεσσαλονίκη και στο Ζάππειο Μέγαρο στην
Αθήνα.

Τις εκδόσεις αυτές μπορείτε να βρείτε στο βιβλιοπωλείο που λειτουργεί στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ, στο ισόγειο από τις 18:00 το απόγευμα έως τις 23:00 το βράδυ και στον 6ο όροφο μεταξύ 10:00 και 17:00.

Τις ίδιες εκδόσεις μπορεί να βρει το κινηματογραφόφιλο κοινό σε επιλεγμένα βιβλιοπωλεία.

ΜΟΝΟΓΡΑΦΙΕΣ

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

PEDRO ALMODOVAR	8000
ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ	2000
INGMAR BERGMAN	2000
BERNARDO BERTOLUCCI	7000
ROBERT BRESSON	4000
ΒΑΣΙΛΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ	4000
ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ	4000
CLAUDE CHABROL	6000
JULES DASSIN	3000
ALAIN DELON	1000
VITTORIO DE SICA	3000
ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ	4000
ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ	5000
ΤΑΚΗΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ	3500
KRZYSZTOF KIESLOWSKI	7000
MIKE LEIGH	1000
KEN LOACH	7000
ΤΩΝΙΑ ΜΑΡΚΕΤΑΚΗ	1500

KENJI MIZOGUCHI	4000
NANNI MORETTI	4000
NAGISA OSHIMA	3000
PIER PAOLO PASOLINI	4000
ΕΙΡΗΝΗ ΠΑΠΠΑ	2000
LUCIAN PINTILIE	1500
JEAN-DANIEL POLLET	3000
ARTURO RIPSTEIN	3000
ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΖΑΒΕΛΛΑΣ	2500
FEDERICO FELLINI	1500
MICHAEL HANEKE	1000
LUIS BUNUEL	13000
JERZY SKOLIMOWSKI	6000
ΘΟΔΩΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ	12000

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΘΟΔΩΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ	1500
ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ	1500
ΑΛΕΞΗΣ ΔΑΜΙΑΝΟΣ	1500
ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ	1500
ΝΙΚΟΣ ΚΟΥΝΔΟΥΡΟΣ	1500

ALBUM

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΑΣΟΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ	15000
Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΑΤΙΑ	2000
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ	15000
ΝΙΚΟΣ ΚΟΥΝΔΟΥΡΟΣ	15000
JOSEF KOUDELKA	5000
ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΜΑΣΟΥΡΗ	4000
MEGACITIES	1500
ΒΑΣΙΛΗΣ & ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ	1000

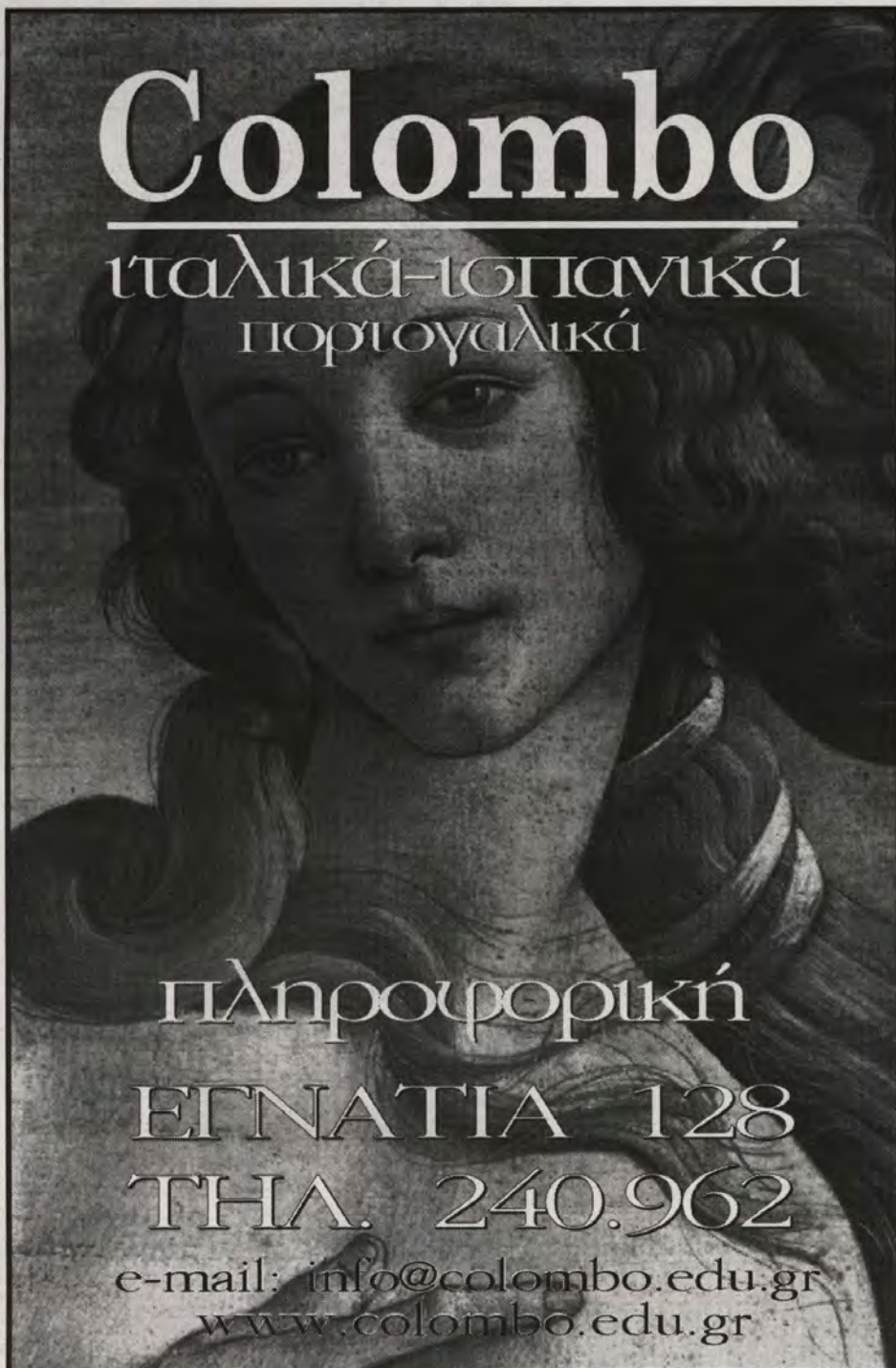
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

CINEMYTHOLOGY	2000
NEW GREEK CINEMA	3000

ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ

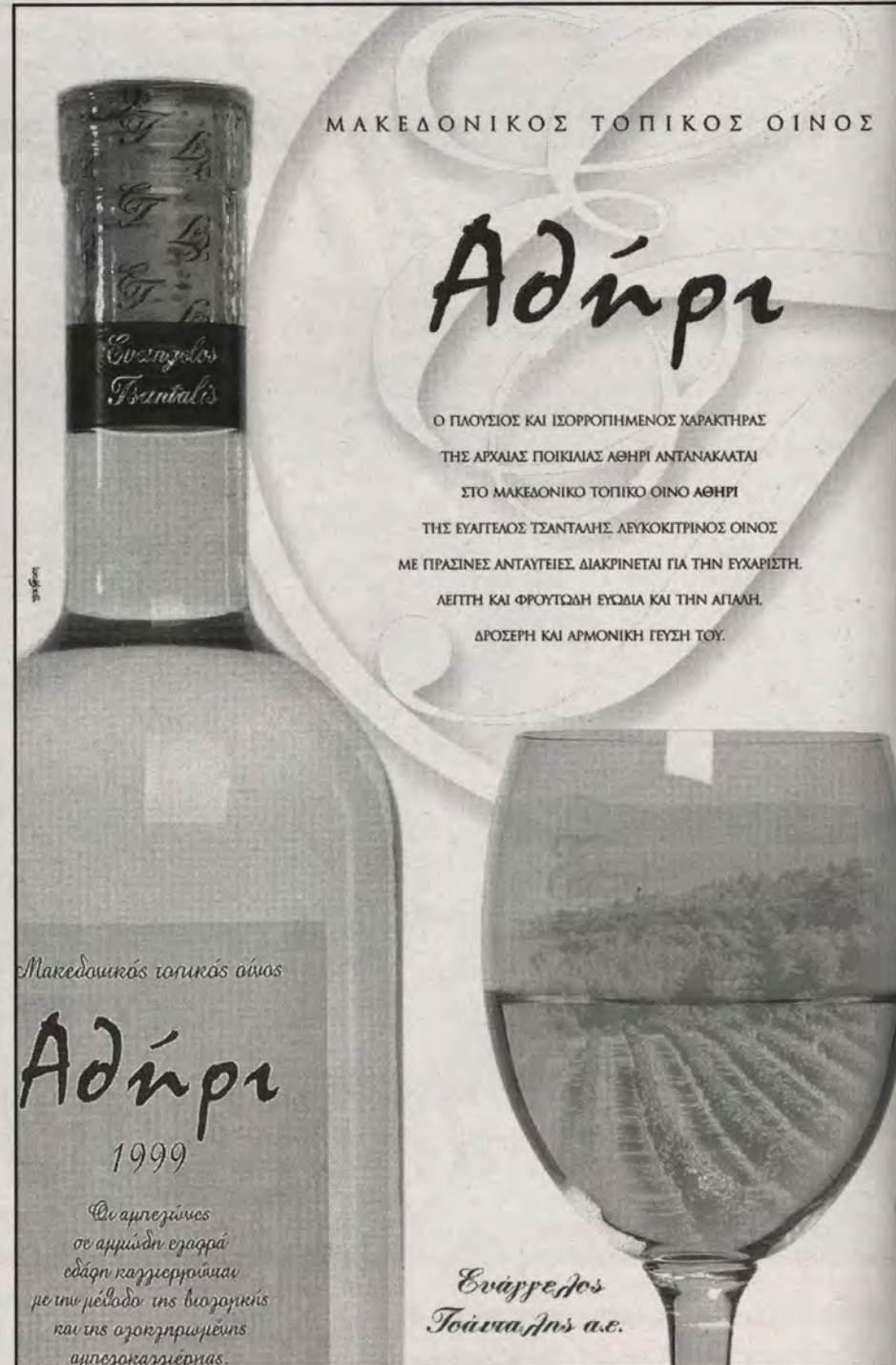
ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

100 ΧΡΟΝΙΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ	1000
INTERNATIONAL FILM GUIDE 2000	8000
40ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ	1000
2ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ	1000
ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ	1500
41ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ	2000

Colombo
ιταλικά-ισπανικά
πορτογαλικά

πληροφορική
ΕΓΝΑΤΙΑ 128
ΤΗΛ. 240.962
e-mail: info@colombo.edu.gr
www.colombo.edu.gr

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΣ ΤΟΠΙΚΟΣ ΟΙΝΟΣ

Αθήρι

Ο ΠΛΟΥΣΙΟΣ ΚΑΙ ΙΣΟΡΡΟΠΗΜΕΝΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ
ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΠΟΙΚΙΛΙΑΣ ΑΘΗΡΙ ΑΝΤΑΝΑΚΛΑΤΑΙ
ΣΤΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΤΟΠΙΚΟ ΟΙΝΟ ΑΘΗΡΙ
ΤΗΣ ΕΥΑΙΣΤΟΥΣ ΤΣΑΝΤΑΛΗΣ ΛΕΥΚΟΚΙΤΡΙΝΟΣ ΟΙΝΟΣ
ΜΕ ΠΡΑΣΙΝΕΣ ΑΝΤΑΥΤΕΙΣ ΔΙΑΚΡΙΝΕΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ
ΛΕΠΤΗ ΚΑΙ ΦΡΟΥΤΩΔΗ ΕΥΩΔΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΓΑΛΗ
ΔΡΟΣΕΡΗ ΚΑΙ ΑΡΜΟΝΙΚΗ ΓΥΣΗ ΤΟΥ.

Μακεδονικός τοπικός οίνος
Αθήρι
1999

Εν απερίγραπτες
σε αρμύδινη ελαφρά
εδάφι καλλιέργειαν
με την μέθοδο της βιοζωικής
και της οργανοχημικής
αμπελοκαλλιέργειας.

Ενάρρητος
Ιωάννα Α.Ε.

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ - ΟΛΥΜΠΙΟΝ • ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ «ΟΛΥΜΠΙΟΝ»

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 84 • ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2000

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΛΗΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ • ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΩΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ • ΣΥΝΤΑΞΗ: ΜΑΡΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΑΜΠΑΣ, ΜΑΡΙΑ ΝΑΛΤΣΑΤΣΙΑΔΟΥ, ΒΟΥΛΑ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ, ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ Θ. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ • ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: ΖΑΡΖΩΝΗΣ • ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΚΟΣ-ΕΝΤΥΠΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ: ΠΛ. Αριστοτέλους 10, 546 23 Θεσσαλονίκη • Τηλ.: (031) 242.949 • e-mail: info@filmfestival.gr

ΣΙΝΕΑΚ: ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ

Κάθε Κυριακή στις 12 το μεσημέρι και κάθε Σάββατο στις 5 το απόγευμα

ΤΟ ΓΑΝΤΙ

Ένα κοριτσάκι πλέκει γάντια, αλλά το μαλλί της σχηματίζει ένα σκύλο που ζωντανεύει και της κρατά συντροφιά. Η τεχνική της εμψυχωμένης κούκλας χρησιμεύει εδώ για την εικονογράφηση μιας όμορφης, τρυφερής ιστορίας απ' τον βετεράνο Κατσάνοφ, που βραβεύθηκε για το Γάντι στο Φεστιβάλ του Ανσού. (Διάρκεια 10')

Ελευθερώστε το Γουίλι 3: Η διάσωση

Ο Γουίλι, η πολυαγαπημένη Όρκα που ήδη γνωρίζουμε από τις δύο προηγούμενες κινηματογραφικές ταινίες, φέρνει το κοπάδι του στα νερά του βορειοδυτικού Ειρηνικού Ωκεανού, για να περάσει τους θερινούς μήνες. Θα χρειαστεί να επιστρατευτούν όλα τα μέσα, πίστη και θάρρος, η παντοδυναμία της φιλίας και τελικά η δύναμη της αγάπης για να σωθεί ο ξεχωριστός φίλος του Τζέσι από τους ασυνείδητους φαλινοθήρες. Ο Τζέσι είναι πια 17 χρονών και έχει αναλάβει ως προσωρινή δουλειά για το καλοκαίρι να εντοπίζει φάλαινες πάνω από ένα όχημα εξερεύνησης των ωκεανών μαζί με τον παλιό του μέντορα, τον Ράντολφ. Προσπαθούν μαζί να ανακαλύψουν την αιτία της μυστηριώδους μείωσης του πληθυσμού της φάλαινας Όρκα στην περιοχή.

Σάββατο 2 & Κυριακή 3 Δεκεμβρίου

ΤΟ ΠΟΝΥ

Ένα μικρό πόνυ που χαρίζει τη χαρά στα παιδιά, θέλει να πάρει μέρος σε στρατιωτικές παρελάσεις. Ένα συμπαθητικό καρτούν που απευθύνεται στο παιδικό κοινό, με πολύχρωμο σκίτσο που θυμίζει εικόνες «ναϊφ» ζωγράφων. (Διάρκεια 10')

Το Μαγικό Σπαθί: Αναζητώντας το Κάμελο

Πρόκειται για μια σύγχρονη εκδοχή του μύθου του βασιλιά Αρθούρου η οποία εξελίσσεται χίλια χρόνια πριν στη Μεγάλη Βρετανία, όταν η χώρα ήταν γεμάτη γενναίους ιππότες που έκαναν ευγενείς πράξεις. Η ιστορία περιστρέφεται γύρω από την Κέιλι, ένα ζωηρό και δυναμικό κορίτσι που ονειρεύεται να γίνει ιππότης της Στρογγυλής Τραπέζης σαν τον πατέρα της, τον Σερ Λάιονελ, ο οποίος πεθαίνει όταν είναι πολύ μικρή. Όταν ο μοχθηρός και εξουσιομανής Ρούμπερ και ο σατανικός του σύμμαχος Γκρίφιν κλέβουν το μαγικό σπαθί Εξκάλιμπερ του Βασιλιά Αρθούρου, η Κέιλι ξεκινά μια επικίνδυνη αναζήτηση για να ανακτήσει το σπαθί και να σώσει το Κάμελο.

Έτσι, μπαίνει σ' ένα πυκνό και τρομακτικό δάσος όπου συναντά τον Γκάρρετ, ένα τυφλό αλλά ανεξάρτητο νεαρό, ο οποίος την οδηγεί μέσα στο δάσος βοηθώντας την να υπερπηδήσει τα πολυάριθμα και παράξενα εμπόδια που συναντά.

Σάββατο 9 & Κυριακή 10 Δεκεμβρίου

Ο ΠΕΤΡΟΣ ΚΑΙ Ο ΛΥΚΟΣ

Το γνωστό παραμύθι του μικρού Πέτρου που τα έβαλε μ' ένα λύκο, δίνει την ευκαιρία στον Γκύντερ Ρατζ να κάνει ένα αριστουργηματικό κινούμενο σχέδιο με πλαστελίνη, που παραπέμπει άλλοτε στο γερμανικό εξπρεσιονισμό κι άλλοτε στην πρωτόγονη τέχνη. (Διάρκεια 11')

Ο ΠΟΝΤΙΚΟ-ΜΙΚΡΟΥΛΗΣ

Είναι έξυπνος, ενθουσιώδης, καταφέρνει τα πάντα με άφθονο στυλ - και, επιπλέον, είναι ένας ποντικός!

Ένας μικρόσωμος τύπος με μεγάλη καρδιά - για να μην αναφερθούμε στις φαβορίτες, τη μικρή ροζ μυτούλα και τις ποικιλόμορφες ενδυματολογικές επιλογές του -, ο Στούαρτ θέλει να βρει τη θέση του στην κοινωνία και αναζητά ένα μέρος που θα το αποκαλεί "σπίτι" μέσα σε έναν απίστευτα υπερμεγέθη κόσμο. Όταν τον υιοθετεί η οικογένεια Μικρούλη, μια κανονική οικογένεια ανθρώπων, που αποτελείται από τη Τζίνα Ντέιβις, τον μικρό Τζόνθαν Λιπνίκι και τον Χιού Λόρι, ο Στούαρτ συναντά μια σειρά περιπέτειες με μεγάλη ποικιλία χαρακτήρων -συμπεριλαμβανομένου του μεγάλου εχθρού του, του κατοικίδιου γάτου που ακούει στο όνομα Χιονάτος- μαθαίνοντας μέρα με τη μέρα το αληθινό νόημα της οικογένειας, της πίστης και της φιλίας. Η ταινία συνδυάζει τη ζωντανή δράση με τα πρωτοποριακά οπτικά εφέ κατασκευασμένα με ψηφιακή τεχνολογία.

Σάββατο 16 & Κυριακή 17 Δεκεμβρίου

Χριστουγεννιάτικες προβολές - Ώρα 5 το απόγευμα

Ο ΠΕΙΡΑΤΗΣ ΚΑΡΜΠΟΝ

Ένα σκυλί κι ένα γάντι ζωγραφίζουν έναν πειρατή, που ζωντανεύει. Κινούμενο σχέδιο μέσα στο κινούμενο σχέδιο, ευρηματικά αστεία κι ένα όμορφο σύνολο από μια σκηνοθετίδα ειδικευμένη στο παιδικό καρτούν. (Διάρκεια: 7')

Χοντρός-Λιγνός, Βασιλιάδες της γκάφης

Πέντε ασπρόμαυρες μικρού μήκους ταινίες σ' ένα ενιαίο πρόγραμμα με το αξεπέραστο κωμικό ντουέτο Σταν Λώρελ και Όλιβερ Χάρντυ στις καλύτερες τους στιγμές της πρώτης περιόδου. Οι τίτλοι των ταινιών είναι *Laughing Gravy*, *Tit for tat* (Μία σου και μία μου), *Our wife*, *Me and my pal* και *Thicker than water*.

Τρίτη 26 Δεκεμβρίου

Ο ΕΚΣΚΑΦΕΑΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΘΩΛΕ ΝΑ ΔΟΥΛΕΨΕΙ

Σε μια παιχνιδιούπολη ένας εκσκαφέας δε θέλει να δουλέψει. Η τεχνική των εμψυχωμένων αντικειμένων στην υπηρεσία ενός απλού θέματος, που απευθύνεται στο παιδικό κοινό. (Διάρκεια 7')

Δύο ώρες με τον Σαρλώ

Το πρόγραμμα αυτό περιλαμβάνει τις τέσσερις καλύτερες ταινίες μικρού μήκους, από τη σειρά των δώδεκα ταινιών που ο Τσάρλι Τσάπλιν σκηνοθέτησε το 1916 και 1917. Οι ταινίες, κατά τη σειρά προβολής τους στο πρόγραμμα, είναι *Ο μετανάστης*, *ο κόμης*, *ο μπαγαπόντης*, *ο αστυνομικός*, με πρωταγωνιστές τους Τσάρλι Τσάπλιν, Έντα Πάρβιανς, Έρικ Κάμπελ. Πρόκειται για μερικές από τις σημαντικότερες στιγμές του έργου του Τσάπλιν, καθώς σ' αυτές για πρώτη φορά η βουβή εκφραστική του αποκτά μια αυτοπεθαρχία, οι φαρσικές υπερβολές των προηγούμενων ταινιών του περιστέλλονται και το κωμικό, πιο λεπτό και μεστό, προκύπτει από έξυπνες ιδέες, που αποκτούν ενιαίο ρυθμό και ενότητα ύφους.

Τετάρτη 27 Δεκεμβρίου

ΣΟΥ ΠΡΟΣΦΕΡΩ ΕΝΑ ΑΣΤΕΡΙ

Μια αλληγορία, που ξεκινά στην πρωτόγονη εποχή, μας μεταφέρει στη συνέχεια στην ισλαμική Περσία και στη βιομηχανική κοινωνία των ουρανοξυστών, για ν' απογειωθεί στην απεραντοσύνη του διαστήματος. (Διάρκεια 8')

Το φτερωτό αλογάκι

Έγχρωμη μεταφορά σε κινούμενο σχέδιο, σοβιετικής παραγωγής 1977, μια από τις καλύτερες του είδους, ενός κλασικού ρώσικου παραμυθιού, που γράφτηκε το 1834 από τον Πιότρ Έρχωφ. Ο Ιβάν, ένας αφελής χωρικός στην εποχή της τσαρικής Ρωσίας, συλλαμβάνει ένα βράδυ ένα φτερωτό άλογο, που του έκλεβε το στάρι. Συμφωνούν να το ελευθερώσει παίρνοντας ως αντάλλαγμα δύο υπέροχα μαύρα άλογα κι ένα άσχημο ιπτάμενο αλογάκι με καμπούρα, που θα γίνει ο πιο πιστός του φίλος. Ο Ιβάν θα αναλάβει καθήκοντα ιπποκόμου του Τσάρου, που θα του αναθέσει πολλές δύσκολες αποστολές, όπως να του φέρει ένα πουλί της φωτιάς, μια νεράιδα της θάλασσας και το δαχτυλίδι της που βρίσκεται στα βάθη του Ωκεανού. Αφού τα καταφέρει, ο αχάριστος τσάρος θα του ζητήσει μια ακόμα αποστολή που σημαίνει σίγουρο θάνατο για τον Ιβάν.

Πέμπτη 28 Δεκεμβρίου

ΤΟ ΝΗΣΙ

Ένας ναυαγός μένει αβοήθητος σ' ένα έρημο νησί. Όταν όμως γίνεται γνωστό ότι στο νησί υπάρχει πετρέλαιο καταφάνουν απ' όλα τα μέρη του κόσμου ενδιαφερόμενοι κι αυτός αναγκάζεται να φύγει κολυμπώντας. Μια όμορφη σατιρική ταινία με απλό, αλλά λειτουργικό σκίτσο, που βραβεύθηκε στα Φεστιβάλ των Καννών και της Κρακοβίας. (Διάρκεια 10')

Ο Πρίγκηπας του Κιέβου

Η ιστορία του γενναίου Ρουσλάν και της πεντάμορφης Λουντμίλα, της κόρης του πρίγκηπα Βλαδίμηρου, κυβερνήτη του Κιέβου. Η αρπαγή της Λουντμίλα από τον νάνο Τσερνομάρ τη νύχτα του γάμου της με τον Ρουσλάν. Η περιπλάνηση και τ' ανδραγαθήματα του Ρουσλάν, που αποφεύγει όλες τις παγίδες της μάγισσας Νάινας. Η τύχη των τριών άλλων μνηστήρων που ψάχνουν να βρουν τη Λουντμίλα. Πώς γέλασε η Λουντμίλα τον νάνο Τσερνομάρ και έγινε αόρατη. Πώς ο γενναίος Ρουσλάν νίκησε τον νάνο, κόβοντας τα μακριά γένια του, πηγή της δύναμής του. Νέες δοκιμασίες περιμένουν τον ήρωα στο γυρισμό του για το Κίεβο. Η πολιορκία του Κιέβου από τους Τατάρους και η τελική νίκη του Ρουσλάν εναντίον όλων των εχθρών του. Μια από τις ωραιότερες μεταφορές παραμυθιού στον κινηματογράφο, που διατηρεί ακέραια το λυρισμό, τη μαγεία, το φαντασμαγορικό θέαμα και την επική διάσταση του ποιήματος του Πούσκιν "Ρουσλάν και Λουντμίλα".

Παρασκευή 29 Δεκεμβρίου

ΣΟΥ ΠΡΟΣΦΕΡΩ ΕΝΑ ΑΣΤΕΡΙ

Μια αλληγορία, που ξεκινά στην πρωτόγονη εποχή, μας μεταφέρει στη συνέχεια στην ισλαμική Περσία και στη βιομηχανική κοινωνία των ουρανοξυστών, για ν' απογειωθεί στην απεραντοσύνη του διαστήματος. (Διάρκεια 8')

Σταθμός ο ουρανός

Μια από τις καλύτερες τσέλικες παιδικές ταινίες, που καταφέρνει να αναπλάσει μέσα από τις εικόνες της όλη την ευαισθησία, τη τρυφερότητα, τη χαρά, τη ρομαντική αφέλεια και τις ονειροπολήσεις της παιδικής ηλικίας, και μάλιστα μέσα στο ιδιαίτερα σκληρό πλαίσιο της γερμανικής κατοχής. Ο *Σταθμός Ουρανός* είναι ένας απομονωμένος σιδηροδρομικός σταθμός σ' ένα ορεινό χωριό της Τσεχοσλοβακίας, που δεν έχει γνωρίσει ακόμα τους Γερμανούς. Η Ντάζνα, μια μικρούλα από την πόλη που το σπίτι της βομβαρδίστηκε, πηγαίνει σ' αυτόν τον χιονισμένο παράδεισο για να ζήσει με τον παππού της. Το σπίτι είναι μεγάλο και άδειο, γεμάτο παράξενα στολίσια, που δίνουν τροφή στη φαντασία της. Γρήγορα όμως προσαρμόζεται και γίνεται φίλη με τα υπόλοιπα παιδιά του σχολείου. Το μικρό τρένο τους πηγαίνει και τους φέρνει κάθε μέρα στο μάθημα.

Σάββατο 30 Δεκεμβρίου

ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Jerzy Skolimowski,
σκηνοθέτης (Πολωνία),
Πρόεδρος

Judit Elek, σκηνοθέτις
(Τσεχία)

Fred Kelemen, σκηνοθέτης
(Γερμανία)

Tuncel Kurtiz, ηθοποιός
(Τουρκία)

Alberto Barbera, κριτικός
κινηματογράφου (Ιταλία)

Jorge Sanchez, παραγωγός
(Μεξικό)

Φώτος Λαμπρινός,
σκηνοθέτης (Ελλάδα)

ΒΡΑΒΕΙΑ FIPRESCI

Η κριτική επιτροπή της FIPRESCI (Διεθνής Ένωση Κριτικών Κινηματογράφου), αποτελούμενη από τους Hans Beerekamp, Πρόεδρο (Ολλανδία), Gabrielle Schultz (Αυστρία), Olga Markova (Βουλγαρία), Philip Bergson (Μεγάλη Βρετανία), Αντρέας Τύρος (Ελλάδα) έδωσε τα εξής βραβεία:

- Στην ταινία του Διαγωνιστικού Τμήματος *LAST RESORT (Το τελευταίο καταφύγιο)* του Pavel Pawlikowski, για την γαλήνια, άνετη και εκπληκτικής σύνθεσης, ολοκληρωμένη κινηματογραφική ματιά πάνω σε μία καυτή διεθνή πραγματικότητα.
- Στην ταινία των Παράλληλων Τμημάτων *101 REYKJAVIK (101 Ρέικιαβικ)* του Baltasar Kormakur του τμήματος ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ για την ομογενή και επακριβή παρουσίαση μέσα από ένα χιουμοριστικό τρόπο των δύσκολων, σύγχρονων σεξουαλικών σχέσεων.

Βράβευσε επίσης με Ειδική Μνεία τις ταινίες:

- *DIE INNERE SICHERHEIT (Μία ασυνήθιστη κατάσταση)* του Christian Petzold, του Διεθνούς Διαγωνιστικού Τμήματος, για την έξυπνη, ευαίσθητη και στυλίστικη προσέγγιση και παρουσίαση ενός πρόσφατου πολιτικού θέματος μέσα από ένα υπαρκτικό πρόβλημα.
- *ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΚΑΪΝ*, του Χρήστου Καρακεπέλη, του τμήματος Ελληνικός Κινηματογράφος 2000, για τον κινηματογραφικό, ντοκιμενταριστικό τρόπο και τον σεβασμό με τον οποίο προσεγγίζει μια σκληρή κοινωνική πραγματικότητα.

Βραβεία του 41ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

Με θέμα τους πρόσφυγες και την κατάσταση των γυναικών

Σε μια σεμνή και σύντομη τελετή, χωρίς ιδιαίτερες επισημότητες αλλά με μια ιδιαίτερα φιλική ατμόσφαιρα, το βράδυ της Κυριακής 19 Νοεμβρίου, μέσα στην κατάμεστη αίθουσα του Ολύμπιον και με παρουσιαστή τον ίδιο τον διευθυντή του Φεστιβάλ Μιχάλη Δημόπουλο, απονεμήθηκαν τα βραβεία του 41ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Ο πρόεδρος της Κριτικής Επιτροπής Γέρζι Σκολιμόφσκι ανακοίνωσε το σκεπτικό με βάση το οποίο έγιναν οι αξιολογήσεις, και μάλιστα με ομοφωνία στις αποφάσεις, "εκτιμώντας την επιλογή των ταινιών του Διεθνούς Διαγωνιστικού Τμήματος για τις καλλιτεχνικές τους αξίες που αντανακλούν τα πολιτικά και κοινωνικά δρώμενα των προσφύγων όπως και την κατάσταση των γυναικών στη σύγχρονη εποχή". Χαρακτηριστικό είναι ότι, με βάση αυτούς τους δύο άξονες, βραβεύτηκαν: με Χρυσό Αλέξανδρο η ταινία ενός Πολωνού γυρισμένη στην Αγγλία που η κεντρική της ηρωίδα είναι μια Ρωσίδα πρόσφυγας, και με Αργυρό Αλέξανδρο η ταινία ενός Γεωργιανού γυρισμένη στη Γερμανία με ήρωες έναν Κροάτη κι έναν Γεωργιανό λαθρομετανάστες στη Γερμανία, ενώ το βραβείο Σκηνοθεσίας δόθηκε στην Μαρζιγιέ Μεσκινί, που το κοινό της επιφύλαξε μια συγκινητικά θερμή υποδοχή κατά την απονομή, για την ταινία της *Τη μέρα που έγινα γυναίκα* που εξετάζει τρεις γενεές γυναικών στο Ιράν, βραβείο που αφιέρωσε "σε όλες τις γυναίκες που υποφέρουν". Ο Σταύρος Ιωάννου, ο οποίος έλαβε Τιμητική Μνεία για την ντοκυμαντερίστικης γραφής ταινία του *Κλειστοί δρόμοι* με θέμα τους υπό διωγμόν Κούρδους, αφιέρωσε τη διάκριση "στους μετανάστες όλου του κόσμου" και ιδιαίτερα σε εκείνους της ταινίας του, οι οποίοι, όπως είπε, "δεν βρίσκονται αυτή τη στιγμή μέσα στην αίθουσα αλλά σίγουρα προσπαθούν να περάσουν κάποια σύνορα της απελπισίας". Τα φετινά βραβεία είχαν θέμα, θέμα που βρήκε ανάλογη ανταπόκριση τόσο στους κριτικούς όσο και στο κοινό.

Καλύτερη Ταινία – Χρυσός Αλέξανδρος

(12.500.000 Δραχμές)

LAST RESORT (Το τελευταίο καταφύγιο)

Του Pavel Pawlikowski (Μεγάλη Βρετανία)

Ειδικό Βραβείο Επιτροπής – Αργυρός Αλέξανδρος

(7.500.000 Δραχμές)

LOST KILLERS (Χαμένοι δολοφόνοι)

Του Dito Tsintsadze (Γερμανία)

Βραβείο Σκηνοθεσίας

Στην MARZIYEH MESHKINI για την ταινία

Roozi Keh Zan Shodam (Τη μέρα που έγινα γυναίκα) – Ιράν

Βραβείο Σεναρίου

Στον CHRISTIAN PETZOLD για την ταινία

Die Innere Sicherheit (Μία ασυνήθιστη κατάσταση) – Γερμανία

Βραβείο Γυναικείου Ρόλου

Στην DINA KORZUN της ταινίας

Last Resort του Pavel Pawlikowski – Μεγάλη Βρετανία

Βραβείο Ανδρικού Ρόλου

Από κοινού στους:

MISEL MATISEVIC στην ταινία

Lost Killers του Dito Tsintsadze – Γερμανία

και

PADDY CONSIDINE στην ταινία

Last Resort του Pavel Pawlikowski – Μεγάλη Βρετανία

Βραβείο καλλιτεχνικού επεγγύμματος

Στην ταινία *Szczesliwy Czlowiek (Happy Man)*

της Malgorzata Szumowska – Πολωνία

για την οπτική της τελειότητα.

Τιμητική μνεία

ΚΛΕΙΣΤΟΙ ΔΡΟΜΟΙ του Σταύρου Ιωάννου – Ελλάδα

για την τολμηρή και ρεαλιστική αντιμετώπιση ενός δύσκολου θέματος.

Pavel Pawlikowski

Dito Tsintsadze

Marziyeh Meshkini

Η κριτική επιτροπή και οι βραβευθέντες

Κρατικά Κινηματογραφικά Βραβεία Ποιότητας 2000

Η γιορτή του ελληνικού κινηματογράφου

Σε μια λαμπερή βραδιά, φωταγωγημένη από φλας και προβολείς αλλά και αστέρια της μικρής και της μεγάλης οθόνης, πρόσωπα και στιγμές από το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον του ελληνικού κινηματογράφου, πραγματοποιήθηκε η Τελετή Απονομής Κρατικών Βραβείων Ποιότητας του έτους 2000 στο ανακαινισμένο Βασιλικό Θέατρο τη Δευτέρα 20 Νοεμβρίου. Επρόκειτο για μια τελετή οργανωμένη, σκηνοθετημένη, ως παρασταση, με γραμμένα κείμενα, ειδική σκηνογραφία, μουσικοχορευτικά δρώμενα, μουσικά ιντερμέδια με την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, επίσημους προσκεκλημένους, γνωστούς οικοδεσπότες, κ.α. με σκοπό να λαμπρύνει μέσα από μια ατμόσφαιρα γιορτής την ώρα της ανταμοιβής των κόπων, με τα Κρατικά χρηματικά βραβεία που αποφάσισε μια 50μελής επιτροπή, όλων των συντελεστών της πιο πρόσφατης ελληνικής κινηματογραφικής παραγωγής. Ο μεγάλος νικητής της βραδιάς υπήρξε ο Νίκος Ζαπατίνας με την ταινία του Ένας κι ένας που κέρδισε συνολικά έξι βραβεία ανάμεσα στα οποία και τα καλύτερα.

ΤΑΙΝΙΕΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΜΗΚΟΥΣ

Πρώτο βραβείο ταινίας μυθοπλασίας

Στην ταινία Ένας κι Ένας, Νίκος Ζαπατίνας

Δεύτερο βραβείο ταινίας μυθοπλασίας

Στην ταινία Αυτή η νύχτα μένει, Νίκος Παναγιωτόπουλος

Τρίτο βραβείο ταινίας μυθοπλασίας

Στην ταινία Εφήμερη Πόλη, Γιώργος Ζαφείρης

Πρώτο βραβείο ταινίας τεκμηρίωσης

Στην ταινία Αγέλαστος Πέτρα, Φίλιππος Κουτσάφτης

Δεύτερο βραβείο ταινίας τεκμηρίωσης

Στην ταινία Ειδαν τα μάτια μου γιορτές, Στέλιος Χαραλαμπίδης

Επιμέρους δημιουργίες

Βραβείο σκηνοθεσίας

Στον Νίκο Ζαπατίνα για τη σκηνοθεσία της ταινίας Ένας κι Ένας

Βραβείο πρωτοεμφανιζόμενου σκηνοθέτη

Στον Γιώργο Ζαφείρη για τη σκηνοθεσία της ταινίας Εφήμερη πόλη

Βραβείο σεναρίου

Στον Νίκο Ζαπατίνα για τη σκηνοθεσία της ταινίας Ένας κι Ένας

Βραβείο ερμηνείας πρώτου ανδρικού ρόλου

Στον Νίκο Καλογερόπουλο για την ερμηνεία στην ταινία Ένας κι Ένας

Βραβείο ερμηνείας πρώτου γυναικείου ρόλου

Στην Αθηνά Μαξίμου για την ερμηνεία στην ταινία Αυτή η νύχτα μένει

Βραβείο ερμηνείας δευτέρου ανδρικού ρόλου

Στον Ιεροκλή Μιχαηλίδη για την ερμηνεία στην ταινία Πίσω πόρτα

Βραβείο ερμηνείας δευτέρου γυναικείου ρόλου

Απονέμεται Ζωή Ναλμπάντη για την ερμηνεία στην ταινία Αυτή η νύχτα μένει

Βραβείο φωτογραφίας

Στον Σταμάτη Γιαννούλη για τη φωτογραφία στην ταινία Εφήμερη Πόλη

Βραβείο σκηνογραφίας

Στον Γιώργο Ανδριτσόγιαννο για τα σκηνικά στην ταινία Αυτή η νύχτα μένει

Βραβείο μουσικής

Στον Σταμάτη Κραουνάκη για τη μουσική στην ταινία Αυτή η νύχτα μένει

Βραβείο ήχου

Στον Μαρίνο Αθανασόπουλο για τον ήχο της ταινίας Αυτή η νύχτα μένει

Βραβείο μοντάζ

Στον Γιώργο Τριανταφύλλου για το μοντάζ στην ταινία Εφήμερη πόλη

Βραβείο ενδυματολογίας

Στον Δαμιανό Ζαρίφη για τα κοστούμια στην ταινία Ένας κι Ένας

Βραβείο μακιγιάζ

Στην Κατερίνα Βαρθαλίτου για το μακιγιάζ στην ταινία Ένας κι Ένας

Φωτ. Παύλος Μακρίδης

ΤΑΙΝΙΕΣ ΜΙΚΡΟΥ ΜΗΚΟΥΣ

Πρώτο βραβείο

Στην ταινία Ελα να σου πω, της Αικατερίνης Φιλιώτου

Δεύτερο βραβείο

Στην ταινία Ένας λαμπερός ήλιος του Βασίλη Λουλέ

Τρίτο βραβείο

Στην ταινία Η κυρία των σκύλων της Εύης Καραμπάτσου

Δέκα ισότιμα βραβεία στις ταινίες:

1. Merry Kitschmas, Ηλίας Δημητρίου
2. Θολό ποτάμι, Στρατούλα Θεοδωράτου
3. Φωταγωγός, Γιάννης Βεσλεμές
4. Καυτός Ορίζοντας, Αντώνης Σαμουράκης
5. Ο βετεράνος, Βασίλης Δούβλης
6. Ο Γκόμπι και ο Θεός, Βαγγέλης Μαδεράκης
7. Τα μάτια που τρώνε, Σύλλας Τζουμέρκας
8. Youri, Κωνσταντίνα Βούλγαρη
9. Καλή τάπα καρφίτσα, Αλέξανδρος Βούλγαρης
10. Στις ταινίες Monday & Ψυχοσάββατο, των Στέλλα Καβαδάτου και Γιώργου Σκεύα αντίστοιχα

Είπαν για το Φεστιβάλ...

Δημήτρης Αθανάσης

Σαφώς το Φεστιβάλ μπορεί και πρέπει να συμβάλλει δυναμικά στην προβολή της ελληνικής ταινίας και κυρίως προς τα έξω, εκτός Ελλάδος. Ο στόχος της προώθησης της εθνικής κινηματογραφίας είναι σε τελική ανάλυση ο ουσιαστικός στόχος κάθε διεθνούς Φεστιβάλ, από τις Κάνες ως το μικρότερο. Κι αυτό γίνεται, δίνοντας τις καλύτερες συνθήκες επαφής του ξένου επισκέπτη (κριτικοί, εκπρόσωποι άλλων φεστιβάλ και φορέων, κ.ά) με την ελληνική ταινία, αλλά δημιουργώντας και τους όρους για την ουσιαστικότερη συμμετοχή της τοπικής κοινωνίας και άρα τη μεγαλύτερη επαφή της με το ελληνικό σινεμά.

Δημήτρης Μελέτης

Κατά γενική ομολογία η φετινή διοργάνωση του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης ήταν άψογη. Αυτό είναι πολύ θετικό στοιχείο. Πρόκειται για ένα σημαντικό καλλιτεχνικό γεγονός και μια κοινωνική εκδήλωση. Όμως δυστυχώς όπως κάθε προϊόν, έτσι και το σινεμά έχει εναγκαλιστεί με τα κέντρα αποφάσεων και την οικονομική ολιγαρχία των χορηγών ή των διαπλεκόμενων... Συμβαίνουν αυτά, μη μας τρομάζουν οι λέξεις... Η άποψή μου και ο αγώνας μου είναι να μην αφήνουμε τον κινηματογράφο σε ξένα χέρια...

Ιλάν Νυράν Κοέν

Είναι πολύ ωραίο φεστιβάλ, μπορώ να πω ότι το λάτρεψα. Είμαι ενθουσιασμένος που βρέθηκα εδώ και νιώθω μεγάλη τιμή που συμμετείχα στο διαγωνιστικό τμήμα. Μου έδωσε τη δυνατότητα να συναντήσω πολύ ενδιαφέροντες ανθρώπους απ' όλο τον κόσμο.

Κρίστιαν Πέισολνι

Είναι πολύ παράξενο φεστιβάλ. Πολύ καθαρό και αγνό, οι ταινίες είναι πάντα το επίκεντρο και οι άνθρωποι το αντιμετωπίζουν σαν μια ατμόσφαιρα ζωής. Είναι ένα φεστιβάλ που σε χαλαρώνει και σε προσγειώνει στην ουσία της κινηματογραφικής τέχνης. Μου άρεσε πάρα πολύ.

Γιώργος Ζαφείρης

Νίκος Καλογερόπουλος

Αθηνά Μαξίμου

Ιεροκλή Μιχαηλίδης

Α'ΤΑΙΝΙΕΣ ΑΠΡΟΒΟΛΗΣ

Ένας κι ένας

Σκηνοθεσία-σενάριο: Νίκος Ζαπατίνας

Φωτογραφία: Κωστής Γκίκας

Μοντάζ: Γιώργος Κατσένης

Μουσική: Λαυρέντης Μαχαιρίτσας

Ηθοποιοί: Εβελίνα Παπούλια, Γιώργος Κιμούλης, Μαρία Πρωτόπαππα, Νίκος Καλογερόπουλος

Διάρκεια: 93'

Με έξι συνολικά Κρατικά Βραβεία (καλύτερης ταινίας, σκηνοθεσίας, σεναρίου, α' ανδρικού ρόλου, ενδυματολογίας και μακιγιάζ) στην προίκα της, μια χαμηλού προϋπολογισμού ταινία καταφέρνει επίσης να αποσπάσει αρκετό γέλιο από το κοινό της Θεσσαλονίκης (προβλήθηκε στο πλαίσιο του 41ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου), αλλά και να δικαιώσει το δημιουργό της Νίκο Ζαπατίνα, που με απλά αφηγηματικά τρικ και λιτό (πλην λειτουργικό) σενάριο, ανακεφαλαιώνει παλιές καλές στιγμές της χρυσής ελληνικής κωμωδίας, χωρίς (ευτυχώς) να απευθύνεται στα χαμηλά (τηλεόπληκτα, όπως συνηθίζεται τελευταία) ένστικτα του κοινού.

Δυο από τους πιο καταξιωμένους ηθοποιούς της γενιάς τους, οι Γιώργος Κιμούλης και Γιώργος Καλογερόπουλος, εμφανίζονται στους κεντρικούς ρόλους, δημιουργώντας ένα «αχτύπητο» δίδυμο: ο εσωστρεφής και ευάλωτος Ορέστης, τρόφιμος ψυχιατρείου υπό παρακολούθησιν, «τρακάρει» και «τακιμιάζει» με τον απρόβλεπτο και λαϊκό Πελοπίδα, αδειούχο κρατούμενο φυλακών. Στο αταίριαστο αυτό όσο και διασκεδαστικό συναπάντημα, έχουν στο κατόπι τους έναν μεσήλικα τρελογιατρό (Μίμης Χρυσomάλλης) με την καλλίγραμμη βοηθό του (Μαρία Πρωτόπαππα), που «μελετούν» τη συμπεριφορά του πρώτου, αλλά και δύο μπάτσους (Τάσος Βασιλείου, Νίκος Ορφανός) που «μυρίζονται» προαγωγή και μερτικό στα λεφτά μιας «κατά λάθος» ληστείας, επιμελώς όμως κρυμμένα (στον ...«απόπατο») από το δαιμόνιο Πελοπίδα. Η παράξενη φύλα του τρελού με το φυλακισμένο προλογίζει μια απολαυστική περιπέτεια δρόμου, ενώ στην αίσια εξέλιξή της με το θεαματικό -all american dream- φινάλε, σημαντικό ρόλο παίζει η σέξι «ηλατινέ» ελληνοαμερικάνα ...θεία (!) Κάθριν (Εβελίνα Παπούλια).

Ένα low budget φιλμ, γυρισμένο σε 8 μόνο βδομάδες στο Λαύριο, στην Κερατέα, στο Μαραθώνα, τα Δερβενοχώρια, αλλά και το Σεντραλ Παρκ της Νέας Υόρκης, το Ένας κι Ένας δανείζεται επιτυχώς συστατικά buddy movie, που εκμεταλλεύονται με τρόπο δημιουργικό το υποκριτικό ταλέντο των πρωταγωνιστών της, για να αξιωθεί διακρίσεις και θετικά σχόλια, ενώ αυτήν την εποχή δοκιμάζει την τύχη του στις αίθουσες και το πλατύ κοινό.

Βούλα Παλαιολόγου

“Το χιούμορ είναι ένας τρόπος να «περνάς», να επικοινωνείς με τον κόσμο. Ένα «πασπαρτού». Με το χιούμορ μπορείς να πεις τα πιο σκληρά πράγματα χωρίς να παρεξηγηθείς. Αρκεί βέβαια να έχεις ήθος, να μη θίγεις ανθρώπους... Βλέποντας τις αντιδράσεις του κοινού στην αίθουσα, είδα ότι μπορώ να κάνω ένα διάλογο μαζί του, ότι ο λόγος που χρησιμοποίησα επικοινωνεί. Αυτό μου δίνει θάρρος για τις επόμενες δουλειές μου.”

Νίκος Ζαπατίνας

Τρομερά παιδιά / Wonder Boys

Σκηνοθεσία: Κέρτις Χάνσον

Σενάριο: Στίβεν Κλόβις (από το βιβλίο του Μάικλ Τσέιμπον)

Φωτογραφία: Ντάντε Σπινότι

Μουσική: Κρίστοφερ Γιανγκ

Ηθοποιοί: Μάικλ Ντάγκλας, Ρόμπερτ Ντάουνι Τζούνιορ, Φράνσις Μακντόρμαντ, Τόμπι Μαγκουάιρ, Κέι Χολμς

Διάρκεια: 112'

Μετά το βραβευμένο με Όσκαρ Λος Άντζελες Εμπιστευτικό, ο Κέρτις Χάνσον σκηνοθετεί το κινηματογραφικό αντίστοιχο του campus novel. Η ταινία διαδραματίζεται στον χώρο ενός πανεπιστημίου και οι κεντρικοί χαρακτήρες είναι πρόσωπα της πανεπιστημιακής κοινότητας. Κεντρικός χαρακτήρας είναι ο Grady Tripp, ένα πρόσωπο που βρίσκεται αντιμέτωπο με μια από τις όχι και τόσο συνήθεις κρίσεις της μέσης ηλικίας: καθηγητής αγγλικής φιλολογίας στο Πανεπιστήμιο του Pittsburgh, ο ήρωας εγκαταλείπεται από την τρίτη του γυναίκα και ακούει έκπληκτος από την ερωμένη του ότι είναι έγκυος (ο σύζυγος της οποίας είναι ιεραρχικά ανώτερός του στον χώρο του Πανεπιστημίου). Η κατάσταση του ήρωα επιδεινώνεται όταν ο εκδότης του Terry Crabtree, καταφθάνει απαιτώντας από τον ήρωα να του παραδώσει το αναμενόμενο εδώ και επτά χρόνια βιβλίο του, το magnum opus του –το οποίο όμως παρ'όλες τις 2.612 σελίδες εξακολουθεί να παραμένει ημιτελές. Η κατάσταση περιπλέκεται ακόμα περισσότερο από την παρουσία ενός χαρισματικού φοιτητή του, του James Leer αλλά και μιας ερωτευμένης φοιτήτριας του, της Hannah Green. Ντυμένος με μια ροζ ρόμπα, οδηγώντας ένα κλεμμένο αυτοκίνητο, μ' ένα νεκρό σκυλί στο πορτ μπαγκάζ, ο ήρωας βρίσκεται μπροστά σε μια σειρά προκλήσεων: πρέπει να επιστρέψει ένα φόρεμα που η Marilyn Monroe κάποτε φορούσε, να γράψει ένα μυθιστόρημα το οποίο θα πρέπει να είναι αριστούργημα και τέλος να κατορθώσει να βγει αλώβητος μέσα από την κόλαση που τον περιβάλλει –και όλα αυτά μέσα σ' ένα Σαββατοκύριακο.

Ειρωνική και σαρκαστική, η κωμωδία αυτή είναι μια κωμωδία screwball με τους αργούς ρυθμούς της πραγματικής ζωής. Διάστικτη από μαύρο χιούμορ –και ενώ η αφήγηση παρακολουθεί τις προσπάθειες του κεντρικού χαρακτήρα να διαχειριστεί το χάος της προσωπικής του ζωής- η ταινία χαρτογραφεί την κρίση της μέσης ηλικίας.

Δημήτρης Μπάμπας

“Το ύφος της ταινίας είναι κάτι το οποίο θα θέλαμε οι θεατές να δουν μόνο δευτερευόντως· δεν πρέπει να σταθούν σ' αυτό. Ήθελα η ταινία να έχει μια παραπλανητική αίσθηση καθημερινότητας, η οποία να είναι ο πραγματικός κόσμος μέσα στον οποίον ζουν τα πρόσωπα της ταινίας –και την οποία καθημερινότητα εμείς μόλις έτυχε να την κινηματογραφήσουμε”.

Κέρτις Χάνσον

Vescovi,
il caffè è
un'arte
Coffee is an art

Κάπου τον έχεις ακούσει.....

Τον έχεις δοκιμάσει σε κάποιο

καφέ - μπάρ.....

Τώρα ήρθε η ώρα να μάθεις

τον eXpresso Vescovi.....

Μάθε για τον eXpresso

Αποκλειστική διανομή για την Ελλάδα.

Accento

SOCIETÀ DI IMPORTAZIONI

ΕΔΡΑ: ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1 ΔΡΑΓΟΥΜΗ 4 - ΡΟΓΚΟΤΗ 3 - Τ.Κ. 546 24 - ΤΗΛ - FAX: (031) 240.642
ΑΘΗΝΑ: ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 43, ΜΑΡΟΥΣΙ, Τ.Κ. 151 24 ΤΗΛ - FAX: (01) 61.44.331

Πί / Ρι

Σκηνοθεσία: σενάριο: Ντάρντ Αρονόφσκι

Φωτογραφία: Μάθιου Λιμπατίκ

Μουσική: Κλάντ Μίνσελ

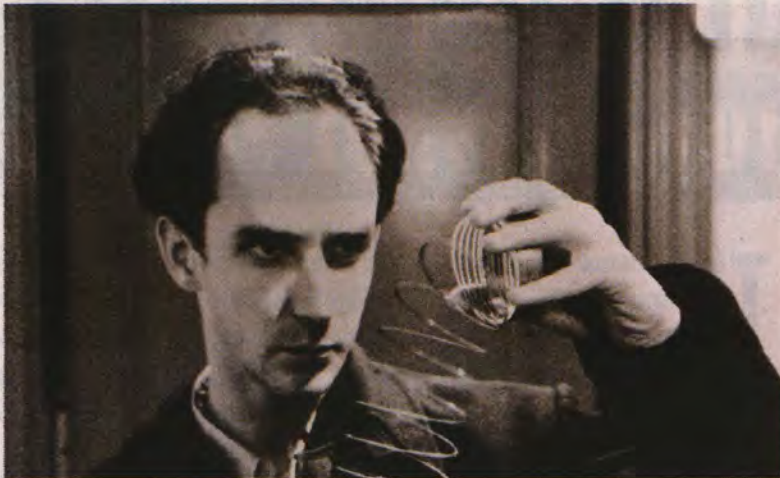
Ηθοποιοί: Σιν Γκουλέτ, Μαρκ Μάργκολς, Μπεν Σένκμαν, Πάμελα Χαρτ

Διάρκεια: 85'

Πρόκειται για την ταινία που διεκδίκησε τον Χρυσό Αλέξανδρο στο φεστιβάλ κινηματογράφου Θεσσαλονίκης πριν από δύο χρόνια, κερδίζοντας τελικά Ειδική Μνεία από την FIPRESCI «για την επιβλητική, ρωμαλέα και εξηρησιονιστική χρήση της κινηματογραφικής γλώσσας προκειμένου να απεικονίσει την παράνοια του ήρωα της για τον μοντέρνο κόσμο».

Η ιστορία του ιδιοφυή στα μαθηματικά Μαξ Κοέν που περνάει τη ζωή του αγκιστρωμένος πάνω στον Ευκλείδη, τον χειροποίητο υπερκομπιούτερ του, προσπαθώντας να εξηγήσει μέσω αλγόριθμων και αριθμητικών ψηφίων το συμπαγικό χάος, μας σύστησε ένα ταλέντο στη σκηνοθεσία αλλά κι ένα δημιουργό με έντονη πνευματικότητα.

Με όχημα το είδος του θρίλερ επιστημονικής φαντασίας, ο Αρονόφσκι, δεν ερεθίζει διανοητικά μόνο τον θεατή αλλά ταυτόχρονα προχωρά σε μια στέρεα μελέτη του χαρακτήρα του. Η εμμονή του Μαξ να πετύχει τον στόχο του, τον απομονώνει σταδιακά από την ίδια τη ζωή. Από την αγάπη, τη φιλία, την πνευματική υγεία. Έτσι παρά την εκκεντρική πλοκή του, το *Πι* μιλάει για απλά πράγματα: η ζωή δεν ελέγχεται και δεν εκλογικεύεται όσο κι αν προσπαθεί κανείς.

Οπτικά επίσης, το *Πι* είναι αριστούργημα. Όπως η βασανισμένη ψυχή του Μαξ, έτσι και η κάμερα του Αρονόφσκι ξεπερνά τα όρια της λογικής. Η ασπρόμαυρη φωτογραφία με τα υψηλά κοντράστ του Μάθιου Λιμπατίκ ενισχύει την ονειρική ατμόσφαιρα που επικρατεί μέσα στο μυαλό του Μαξ, οι ασύνδετες γωνίες λήψης και τα γρήγορα κοψίματα που είναι διανθισμένα με μεγάλης διάρκειας, σχεδόν ασφυκτικά close ups στα πρόσωπα, υπογραμμίζουν το κλειστοφοβικό και καταπιεστικό κλίμα της παράνοιας του ήρωα. Κι όλα αυτά από ένα σπουδαστή κινουμένων σχεδίων του Χάρβαρντ, με ένα καλογραμμένο σενάριο και με budget μόλις 60.000 δολάρια, δανεικά λεφτά.

Τζένη Παυλίδου

Μεθυσμένα άλογα

Zamani baraye masti asbha

Σκηνοθεσία-σενάριο: Bahman Ghobadi

Φωτογραφία: Saed Nikzat

Μουσική: Hossein Alizadeh

Ηθοποιοί: Nezhad Ekhtiar-Dini, Amaneh Ekhtiar-Dini, Madi Ekhtiar-Dini, Ayoub Ahmadi, Jouvin Younessi

Διάρκεια: 80'

Η ταινία που κέρδισε τη «Χρυσή Κάμερα» του φεστιβάλ των Κανών διαδραματίζεται σε ένα χωριό του Ιρανικού Κουρδιστάν, στα σύνορα με το Ιράκ. Λόγω των συνεχιζόμενων συγκρούσεων ανάμεσα στις δύο χώρες, η χιονισμένη περιοχή είναι γεμάτη νάρκες και η διέλευση της μια επικίνδυνη υπόθεση για τους Ιρανοί που βγάζουν το ψωμί τους μεταφέροντας λαθραία αγαθά στο Ιράκ με τα μουλάρια τους. Μαζί τους τυραννιούνται και τα ζώα, πράγμα που συγκίνησε τόσο τον σκηνοθέτη ώστε να τα «τιμήσει» δίνοντας αυτόν τον τίτλο στην ταινία του. Το *Μεθυσμένα Άλογα* αναφέρεται στο γεγονός ότι οι ιδιοκτήτες τους έχυναν ουίσκι στην τροφή τους για να μπορούν αυτά ν' αντέξουν στο κρύο.

Η ιστορία επικεντρώνεται στην οικογένεια πέντε μικρών ορφανών Κούρδων που έχασαν την μητέρα τους στη γέννα και τον πατέρα τους από μια νάρκη. Η επιβίωση τους είναι σωστός Γολγοθάς και τα πράγματα γίνονται απελπιστικά τραγικά όταν ο γιατρός διαγνώσει πως ο ανήλικος αδελφός τους θα πεθάνει αν δεν εγχειριστεί σύντομα. Τα αδέλφια του πρέπει επειγόντως να μαζέψουν χρήματα με κάθε κόστος. Όπως στις περισσότερες ιρανικές ταινίες, έτσι κι εδώ, τα παιδιά κλέβουν την παράσταση. Με συνεχή close up στα πρόσωπα τους, ο Γκομπαντί τ' αφήνει να πουν την αλήθεια τους και να μας συγκινήσουν. Σκηνές όπως αυτές που τραγουδάνε παιδικούς στίχους για το πώς γερνάνε πρόωρα είναι γεμάτες από ενέργεια και ερμηνευτικό ενθου-

σιασμό παρόλο που είναι ερασιτέχνες όπως και όλοι οι ηθοποιοί του φιλμ. Οι διάλογοι είναι στην γλώσσα των ντόπιων που είναι τόσο η κουρδική όσο και η ιρανική. Στο αυθεντικό αυτό μελόδραμα του Γκομπαντί, εικόνες αβάσταχτης σκληρότητας, αλυστράριστες, εναλλάσσονται με την ομορφιά του τοπίου και στέλνουν ένα ανήσυχο γράμμα στο δυτικό κόσμο. Μιλάει για αγάπη και καρτερικότητα, για ταπεινότητα και ηρωισμό θίγοντας πολιτικά ευαίσθητα κοινωνικά θέματα και χρησιμοποιώντας με πάθος όλα τα «όπλα» του νεορεαλισμού, δίχως όμως την μεταφυσική «φινέτσα» ενός Μαχμαλμπάφ ή ενός Κιαροστάμι. Ο Γκομπαντί ήταν βοηθός σκηνοθέτη στο *Ο άνεμος θα μας πάρει* του Κιαροστάμι ενώ στην ίδια ταινία έπαιξε και τον ρόλο του νεκροθάφτη που όμως δεν είδαμε ποτέ. Ως ηθοποιός πρωταγωνίστησε και στην ταινία *Οι μαυροπίνακες* της Σαμίρα Μαχμάλμαφ. Αυτή είναι η πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία.

Τζένη Παυλίδου

Nurse Betty

Σκηνοθεσία: Νιλ Λαμπιούτ

Σενάριο: Τζέιμς Φλάμπεργκ και Τζον Ρίτσαρντς

Φωτογραφία: Ζαν-Ιβ Εσκοφιέ

Μουσική: Ρολφ Κεντ

Παίζουν: Ρενέ Ζελβέγκερ, Μόργκαν Φρίμαν, Γκρεγκ Κινιάρ, Κρις Ροκ

Διάρκεια: 112'

Τρίτη ταινία για τον Νιλ Λαμπιούτ (μετά τις γνωστές στο ελληνικό κοινό *In The Company Of Men* και *Your Friends And Neighbors*) και πρώτη στην οποία δεν έχει γράψει το σενάριο, το *Nurse Betty* σύμφωνα μ' έναν αμερικάνο κριτικό είναι «μια ταινία για δύο ονειροπόλους που είναι μια είναι μια νοικοκυρά και ο άλλος ένας γκάνγκστερ».

Βραβευμένη με το βραβείο σεναρίου στο Φεστιβάλ Καννών 2000, η ταινία έχει ως κεντρικό πρόσωπο μια σερβιτόρα, την Betty Sizemore. Αντιμετωπίζοντας ένα τραγικό γεγονός –τον θάνατο του συζύγου της– η ηρωίδα προσπαθεί να αντιμετωπίσει τα τραύματα της ψυχής και της καρδιάς αρνούμενη τον πραγματικό κόσμο. Βιώνοντας μια ονειρική εκδοχή της πραγματικότητας, η Betty πιστεύει ότι είναι η αγαπημένη του Dr. David Ravell ο οποίος είναι ένα πρόσωπο μη-πραγματικό: είναι ο κεντρικός

μιουργεί μια κωμωδία που ισορροπεί πάνω στην γραμμή που χωρίζει την πραγματικότητα από την φαντασία και στην οποία το κωμικό συχνά συναντά το τραγικό.

Δημήτρης Μπάμπας

χαρακτήρας στην αγαπημένη σαπουνόπερα της ηρωίδας. Αφού εγκαταλείψει το σπίτι της στο Κάνσας, η ηρωίδα προσπαθεί να "επανασυνδεθεί" με τον αγαπημένο της Dr. David, πηγαίνοντας στο Λος Άντζελες. Στον δρόμο της όμως θα συναντήσει δύο γκάνγκστερ που αναζητούν ναρκωτικά.

Αναμειγνύοντας στοιχεία που αντλεί από τις ταινίες θρίλερ, τις ιστορίες αγάπης αλλά και από τις ταινίες δράμου, ο σκηνοθέτης Νιλ Λαμπιούτ κάνει μια μοναδική ταινία. Εγκαταλείποντας τον κόσμο της λεκτικής σκληρότητας και του διάχυτου κυνισμού, ο σκηνοθέτης δημι-

“Τα παιδιά της ταινίας δεν έχουν δει ποτέ στη ζωή τους τηλεόραση ή σινεμά. Την πρώτη μέρα που έστησα τη μηχανή κι έφερα τον μικρό Μαντί στο σετ έγινε το εξής αποκαλυπτικό. Οι ηχολήπτες και οι καμεραμέν περίμεναν και περίμεναν ενώ ο Μαντί αναρωτιόταν τι είναι αυτό το μικρό κουτί. Όταν είπα «Φώτα, κάμερα, πάμε!», ο μικρός τό 'βαλε στα πόδια και μετά άρχισε να κλαίει. Αυτά τα παιδιά έχουν δει τόσο πόλεμο και στάσεις πολέμου, που νόμισαν ότι εκείνη την ώρα ο καμεραμάν θα τους πυροβολούσε. Γι' αυτό και στη διάρκεια των γυρισμάτων δε στάθηκα καθόλου δίπλα στην κάμερα και δεν άφησα τον ηχολήπτη να γίνει αντιληπτός. Συνεννοούμασταν με νοήματα. Άλλες φορές τους έδινα μια κλωστή και την τραβούσα για να καταλάβουν τι θέλω να κάνουμε.”

Μπαχμάν Γκομπαντί

“Δύο στοιχεία μου έκαναν εντύπωση όταν διάβασα το σενάριο της ταινίας Nurse Betty: το πρώτο ότι ήταν απίστευτα αστείο και έξυπνο -το άλλο ήταν ότι κανένας ποτέ δεν θα περίμενε ότι εγώ θα το σκηνοθετούσα. Έτσι αμέσως άρπαξα την ευκαιρία.

Δεν θα μπορούσα να φανταστώ να γράψω εγώ αυτό το σενάριο και κανένας δεν υποψιαζόταν ότι ποτέ θα το σκηνοθετούσα. Πιστεύω ότι αυτός ήταν ένας πολύ καλός λόγος για σκηνοθετήσω την ταινία. Και επίσης υπήρχε ένα είδος παιγνιώδους διάθεσης από την πλευρά μου: είπα ότι δεν θα αφήσω σε κανένα να μου το πάρει -θα το κάνω εγώ.

(...) Η καλύτερη δουλειά γίνεται όταν μια ομάδα ευτυχισμένων και ταλαντούχων ατόμων συναντιούνται και δουλεύουν για κάτι που τους αρέσει. Το γύρισμα της ταινίας *Nurse Betty* υπήρξαν για μένα μια καθαρά απολαυστική εμπειρία.”

Νιλ Λαμπιούτ

ΤΟ ΜΕΤΕΩΡΟ ΒΗΜΑ ΤΟΥ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗ

1-7 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ • ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ

ΞΕΝΟΣ
ΞΕΝΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΓΚΑΪΤΕ
ΒΡΕΤΑΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΓΑΛΛΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ
CEDEFOP

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΡΟΒΟΛΩΝ

Παρασκευή 1 Δεκεμβρίου 2000

- 19.00 ΟΤΑΝ ΕΡΘΕΙ Η ΜΑΜΑ
ΓΙΑ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ
Νιλίτα Βατσάνι, Ελλάδα-Γερμανία, 1995, 109'
- 21.00 ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΑΠΟ ΜΑΚΡΙΑ
D'UNE BROUSSE A L'AUTRE
Jacques Kébadian, Γαλλία, 1997, 110'
- 23.00 ΤΟ ΜΙΣΟΣ / LA HAINE
Mathieu Kassovitz, Γαλλία, 1994, 95'

Σάββατο 2 Δεκεμβρίου 2000

- 19.00 ΛΟΛΑ ΚΑΙ ΜΠΙΛΙΝΤΙΚΙΝΤ
LOLA UND BILIDIKID
Kutlug Ataman, Γερμανία, 1998, 91'
- 21.00 ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ
DEUTSCHE POLIZISTEN
Aysun Bademsoy, 1999, 60'
- 23.00 ΤΟ ΔΕΜΑ / THE DROP
Hardeep Singh Kohli, Αγγλία, 2000, 7'
EAST IS EAST
Damien O'Donnell, Αγγλία, 1998, 96'

Κυριακή 3 Δεκεμβρίου 2000

- 19.00 ΙΘΑΓΕΝΗΣ / NATIVE
Rene Mohandas, Αγγλία, 1999, 10'
Η ΜΗΤΕΡΑ ΜΩΡΟ / BABYMOTHER
Julian Henriques, Αγγλία, 1998, 96'
- 21.00 ΑΝΤΙΟ ΞΕΝΙΤΕΙΑ / LEBEWohl FREMDE
Tevfik Baser, Γερμανία, 1991, 101'
- 23.00 ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΑΠΟ ΜΑΚΡΙΑ
D'UNE BROUSSE A L'AUTRE
Jacques Kébadian, Γαλλία, 1997, 110'

Δευτέρα 4 Δεκεμβρίου 2000

- 19.00 ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΚΡΗ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ
Κωνσταντίνος Γιάνναρης, Ελλάδα, 1998, 94'
- 21.00 ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΑΠΡΙΛΗ / APRILKINDER
Yüksel Yavuz, Γερμανία, 1998, 85'
- 23.00 ΑΓΓΛΙΚΑ ΝΤΟΚΥΜΑΝΤΕΡ ΚΑΙ ΦΙΛΜ
ΜΙΚΡΟΥ ΜΗΚΟΥΣ, 120'

Τρίτη 5 Δεκεμβρίου 2000

- 19.00 Η ΥΠΟΣΧΕΣΗ / LA PROMESSE
Luc & Jean-Pierre Dardenne, Βέλγιο, 1996, 93'
- 21.00 ΤΟ ΜΠΡΟΥΚΛΙΝ ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ
JUMP BOY
Menhaj Huda, Αγγλία, 1998, 11'
MANIA / RAGE
Newton I. Aduaka, Αγγλία, 2000, 93'
- 23.00 ΑΠ' ΤΟ ΧΙΟΝΙ
Σωτήρης Γκορίτσας, Ελλάδα, 1993, 90'

Τετάρτη 6 Δεκεμβρίου 2000

- 19.00 ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΚΡΗ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ
Κωνσταντίνος Γιάνναρης, Ελλάδα, 1998, 94'
- 21.00 ΤΟ ΜΙΣΟΣ / LA HAINE
Mathieu Kassovitz, Γαλλία, 1994, 95'
- 23.00 ΤΟ ΜΠΡΟΥΚΛΙΝ ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ
JUMP BOY
Menhaj Huda, Αγγλία, 1998, 11'
MANIA / RAGE
Newton I. Aduaka, Αγγλία, 2000, 93'

Πέμπτη 7 Δεκεμβρίου 2000

- 19.00 ΟΤΑΝ ΕΡΘΕΙ Η ΜΑΜΑ
ΓΙΑ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ
Νιλίτα Βατσάνι, Ελλάδα-Γερμανία, 1995, 109'
- 21.00 Η ΥΠΟΣΧΕΣΗ / LA PROMESSE
Luc & Jean-Pierre Dardenne, Βέλγιο, 1996, 93'
- 23.00 ΙΘΑΓΕΝΗΣ / NATIVE
Rene Mohandas, Αγγλία, 1999, 10'
Η ΜΗΤΕΡΑ ΜΩΡΟ / BABYMOTHER
Julian Henriques, Αγγλία, 1998, 96'

Το αφιέρωμα δίνει την ευκαιρία στο κοινό να γνωρίσει τη σύγχρονη κινηματογραφική άποψη για τη μετανάστευση και να παρακολουθήσει στη μεγάλη οθόνη το διαρκή διάλογο ανάμεσα σε διαφορετικές κουλτούρες, τα νέα πολυπολιτισμικά περιβάλλοντα και τις συγκρούσεις που αναπόφευκτα προκαλούνται στα περιβάλλοντα αυτά. Μάλιστα, οι περισσότερες ταινίες του αφιερώματος θα προβληθούν για πρώτη φορά στην Ελλάδα, περιλαμβάνει όμως και γνωστές ταινίες της τελευταίας δεκαετίας, που έχουν διακριθεί τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό.

ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΤΟΥ '90· μια δεκαετία στη διάρκεια της οποίας άλλαξε ριζικά η οικονομική, πολιτική και κοινωνική οργάνωση της Ευρώπης: «κοσμογονικές» αλλαγές στα καθεστώτα, οικονομικά προβλήματα και μεταρρυθμιστικές προσπάθειες στις χώρες της πρώην Σοβιετικής Ένωσης και της Νοτιοανατολικής Ευρώπης, άνοιγμα των συνόρων, δημιουργία και διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πόλεμοι, «εμφύλιες» συρράξεις, δημιουργήσαν τις προϋποθέσεις για έντονες μετακινήσεις πληθυσμών, μεταναστών ή προσφύγων. Η Γηραιά Ηπειρος βρέθηκε και πάλι αντιμέτωπη με το φαινόμενο της μετανάστευσης και της προσφυγιάς -που τόσο έντονα είχε ζήσει η Ελλάδα στις δεκαετίες του '40, του '50, του '60- με ό,τι θετικό και αρνητικό συνεπάγεται αυτό. Οι χιλιάδες των μεταναστών και προσφύγων άλλοτε εξασφαλίζουν νόμιμα δουλειά στις χώρες υποδοχής, άλλοτε βρίσκουν την λαθραία οδό και επιχειρούν να επιβιώσουν στο περιθώριο της αγοράς εργασίας, άλλοτε γίνονται αποδεκτοί από τις κοινωνίες που καταλήγουν και άλλοτε απορρίπτονται από αυτές. Από την άλλη πλευρά, οι ίδιες συνθήκες επέτρεψαν τη συνάντηση τόσων διαφορετικών πολιτισμών, αν και οι διαφορετικές κουλτούρες κινδυνεύουν συχνά να γκετοποιηθούν ή να ισοπεδωθούν. Αναπόφευκτα γύρω από τα σύγχρονα αυτά φαινόμενα εγείρονται ζητήματα και προβλήματα που απασχολούν ολόκληρη τη σύγχρονη κοινωνία: Ξενοφοβία και ρατσισμός αλλά και σεβασμός στο διαφορετικό και ανεκτικότητα, απομόνωση και μηχανισμοί της ένταξης αλλά και σύνθεση, περιορισμοί στις θρησκευτικές, πολιτισμικές και γλωσσικές διαφορές αλλά και πολυτισμική πολυφωνία, τα ισχύοντα θεσμικά πλαίσια αλλά και ο ρόλος των ΜΜΕ, είναι μερικά από τα ζητήματα που θέτει ο διάλογος επί τάπητος και που αναδεικνύει η σειρά εκδηλώσεων με κεντρικό θέμα τη **“Μετανάστευση στην Ευρώπη”** και τον τίτλο **“ΞΕΝΟΣ”**. Ο εκδηλώσεις αυτές που διαρκούν ολόκληρη τη χρονιά, διοργανώνονται από το Βρετανικό Συμβούλιο Θεσσαλονίκης, το Ινστιτούτο Γκαίτε Θεσσαλονίκης, το Γαλλικό Ινστιτούτο Θεσσαλονίκης και το Cedefop (European Center for Vocational Training), ενώ με τη συνεργασία του Υπουργείου Πολιτισμού, του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, και του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου με το Film center 2000, επιχειρείται μια μεταφορά της ματιάς του Ευρωπαίου σκηνοθέτη πάνω στο ζήτημα.

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΑΠΡΙΛΗ / APRILKINDER

Γερμανία 1998, 85'

Σκηνοθεσία: Yüksel Yavuz

Σενάριο: Yüksel Yavuz, Britta Ohm, Henner Winckler

Φωτογραφία: Ciro Cappellari

Μοντάζ: Arpad Bondy

Παραγωγή: Zero film Berlin, ZDF, Mainz

Ηθοποιοί: Erdal Yildiz, Inga Busch, Bülent Eşrüngün, Senem Tepe

Τα παιδιά του Απριλή είναι οι απόγονοι της ταλαντευόμενης γενιάς μεταξύ δύο κόσμων, του Κουρδιστάν και της Γερμανίας, που έχουν χάσει τις παραδόσεις της παλιάς τους πατρίδας αλλά στην καινούρια εξακολουθούν να νιώθουν ξένοι. Τα παιδιά αυτά γεννιούνται όλα τον Απριλή (η σύλληψη γίνεται κάθε Ιούλιο όταν οι γονείς τους επιστρέφουν με άδεια στην πατρίδα). Ο Τζεμ, ο Μεχμέτ και η Ντιλάν είναι τρία αδέρφια, παιδιά αυτής της γενιάς. Ο Τζεμ, ο μεγαλύτερος, δουλεύει σε μια αλλαντοποιία. Οι γονείς του τον έχουν αρραβωνιάσει από παιδί με μια ξαδέλφη του που ζει στο Κουρδιστάν, αυτός όμως ερωτεύεται μια Γερμανίδα πόρνη, την Κιμ. Ο 16χρονος Μεχμέτ πουλάει ναρκωτικά με τον φίλο του Αρίφ. Είναι η ευκαιρία τους να πιάσουν την καλή... Όταν το χωριό των γονιών τους στο Κουρδιστάν καταστρέφεται, ο Τζεμ πιέζεται να παντρευτεί την ξαδέλφη του και διχάζεται ανάμεσα στις επιθυμίες του και τις παραδοσιακές αντιλήψεις των προγόνων του. Χωρίς να στρέφεται κατά των Γερμανών, χωρίς αναφορές στη ξενοφοβία, ο σκηνοθέτης διαπιστώνει και περιγράφει μια κατάσταση και τις συνέπειές της αφήνοντας την έκβαση της ιστορίας ανοιχτή. Δεν παρέχει τις λύσεις των προβλημάτων που θέτει. Τον ενδιαφέρουν οι ερωτήσεις, όχι οι απαντήσεις.

Ο Yüksel Yavuz γεννήθηκε στο Κουρδιστάν το 1964 και εγκαταστάθηκε στη Γερμανία το 1980. Σπούδασε οικονομικά, κοινωνιολογία και οπτική επικοινωνία στο Αμβούργο. Ασχολείται με τον κινηματογράφο από το 1990.

Φιλμογραφία: *Die Hoch-Zeit* (μικρού μήκους, 1992), *Coromandel* (μικρού μήκους, 1993), *Freedom Pension* (μικρού μήκους, 1993), *100 und eine Mark* (μικρού μήκους, 1993), *Mein Vater, der Gastarbeiter* (Ο πατέρας μου ο μετανάστης, ντοκιμαντέρ, 1994-5). Τα παιδιά του Απριλή είναι η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του, με την οποία συμμετείχε στα φεστιβάλ του Αμβούργου το 1998 και του Βερολίνου το 1999. Κέρδισε το βραβείο κοινού στο 20ο Φεστιβάλ Max Ophüls στο Saarbrücken το 1999.

ΛΟΛΑ ΚΑΙ ΜΠΙΛΙΝΤΙΚΙΝΤ LOLA UND BILIDIKID

Γερμανία 1998, 91'

Σκηνοθεσία/Σενάριο: Kutlug Ataman

Φωτογραφία: Chris Squires

Μοντάζ: Ewa J. Lind

Παραγωγή: Zero film Berlin, Boje-Buck Film Berlin, C&O Produktion, Istanbul, WDR Köln

Ηθοποιοί: Baki Davrak, Erdal Yildiz, Gandhi Mukil

Ο Μουράτ, 17 χρονών, Τούρκος και ομοφυλόφιλος, ζει στο Βερολίνο. Όλο και πιο συχνά νιώθει την ανάγκη να εγκαταλείψει την οικογένειά του για τον κόσμο που τον γοητεύει, τα μπαρ των τραβεστί και των ομοφυλόφιλων. Μια μέρα έρχεται αντιμέτωπος με ένα σκοτεινό οικογενειακό μυστικό: τη Λόλα, σταρ ενός τούρκικου τρίο-τραβεστί. Η Λόλα είναι ο αποκηρυγμένος από την οικογένεια αδερφός του Μουράτ. Ο Μουράτ πρέπει να αποφασίσει αν θέλει να συνεχίσει να ζει τη ζωή που έκανε μέχρι τώρα ή να αποδεχτεί την οδυνηρή αλήθεια που αντιμετωπίζει.

Ο Kutlug Ataman γεννήθηκε το 1961 στην Κωνσταντινούπολη. Σπούδασε κινηματογράφο στη Σορβόνη και το UCLA. Το 1983 σκηνοθέτησε την πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία με τίτλο *Serpent's tale* η οποία βραβεύτηκε σε πολλά διεθνή φεστιβάλ και θεωρείται μια από τις καλύτερες τούρκικες ταινίες μεγάλου μήκους των τελευταίων ετών. Ζει στην Κωνσταντινούπολη και ηγείται του κινήματος για τα δικαιώματα των ομοφυλόφιλων στην Τουρκία. Το 1999 ο Ataman παρουσίασε στη Μπιεννάλε ένα ντοκιμαντέρ για την Semia Berksoy τραγουδίστρια της όπερας από την Τουρκία που μαθήτευσε στο Βερολίνο στη δεκαετία του '30 και σήμερα σε ηλικία 92 είναι ένας ζωντανός θρύλος. Η ταινία *Lola und Bilidikid* γυρίστηκε στο Βερολίνο το χειμώνα του 1997 εκτός στούντιο.

Κατά την **επίσημη έναρξη** του κινηματογραφικού αφιερώματος στη Θεσσαλονίκη, την **Παρασκευή, 1 Δεκεμβρίου, στις 21:00**, στην αίθουσα **ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ**, θα προβληθεί η ταινία *Ανθρωποι από μακριά* του Jacques Kébadian, παρουσία του σκηνοθέτη. Ο δημιουργός έρχεται στη Θεσσαλονίκη ειδικά για το αφιέρωμα, όπως και η *Aysun Bademsoy*, σκηνοθέτιδα της ταινίας *Γερμανοί αστυνομικοί*, η οποία θα συζητήσει με το κοινό μετά την προβολή της ταινίας της, το **Σάββατο 2 Δεκεμβρίου, την ίδια ώρα και στον ίδιο χώρο**.

ΠΟΛΥΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ ΤΟΥ '90

ANTIO ΞΕΝΙΤΕΙΑ LEBEWOHL FREMDE

Γερμανία 1991, 100'

Σενάριο/Σκηνοθεσία: Teflik Baser

Φωτογραφία: Ciro Cappellari

Μοντάζ: Helga Borsche

Παραγωγή: Lichtblick Filmproduktion GmbH, Hamburg/ZDF, Mainz

Ηθοποιοί: Grazyna Szapolowska, Müslik Kenter, Gustav-Petr Wöhler, Werner Eichhorn

Σε ένα άγονο νησάκι του Αμβούργου, η Κάριν μια γυναίκα 40 ετών, γνωρίζει τον Τούρκο Ντενίζ ο οποίος έχει κάνει αίτηση για πολιτικό άσυλο στη Γερμανία. Μεταξύ τους αναπτύσσεται μια στενή ερωτική σχέση. Η επικοινωνία τους ξεπερνά το εμπόδιο της γλώσσας, γίνεται με τα βλέμματα, τις χειρονομίες. Η αίτηση του Ντενίζ όμως απορρίπτεται και απελαύνεται από τη Γερμανία. Η Κάριν μαθαίνει πως ο αγαπημένος της ήταν ποιητής που εκδιώχθηκε από το τουρκικό κράτος...

Ο Teflik Baser γεννήθηκε στο Τσάνκιρι της Τουρκίας. Σπούδασε γραφιστική, σκηνογραφία και φωτογραφία. Σπούδασε επίσης στη Σχολή Καλών Τεχνών του Αμβούργου.

Φιλμογραφία: 40 τετραγωνικά μέτρα Γερμανία (1986), Αποχαιρετισμός του ψεύτικου παραδείσου (1989) Αντίο ξενιτιά (1991, πρώτη προβολή στο Φεστιβάλ Καννών)

ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ DEUTSCHE POLIZISTEN

Γερμανία 1999, 60'. Ντοκιμαντέρ

Σκηνοθεσία / Σενάριο: Aysun Bademsoy

Μοντάζ: Aysun Bademsoy, Bettina Blickwede

Φωτογραφία: Sophie Maintigneux

Συμπαγωγή: SWF, Baden-Baden, Harun Farocki Filmproduktion

Ο Μπιρόλ, 23 ετών τουρκικής καταγωγής, εργάζεται ως αστυνομικός στο Βερολίνο, όπου γεννήθηκε και μεγάλωσε. Πήρε τη γερμανική υπηκοότητα για να υπηρετήσει τη νέα του πατρίδα. Λόγω του επαγγέλματός του έρχεται αντιμέτωπος με τους συμπατριώτες του και συχνά πρέπει να πάρει εναντίον τους αστυνομικά μέτρα. Οι συνομιληκοί του αλλοδαποί, τον βλέπουν σαν προδότη. Εκείνος δεν το βάζει κάτω, ελπίζει όμως ότι ποτέ δε θα χρειαστεί να επιβάλλει αστυνομικά μέτρα σε δικούς του φίλους ή συγγενείς...

Η Aysun Bademsoy γεννήθηκε στο Μερσίν της Τουρκίας το 1960 και από το 1969 ζει στο Βερολίνο. Σπούδασε δημοσιογραφία στο Ελεύθερο Πανεπιστήμιο του Βερολίνου. Στη διάρκεια των σπουδών της συμμετείχε ως ηθοποιός σε τηλεταινίες και τηλεοπτικές σειρές και εργάστηκε ως βοηθός σκηνοθέτη, διευθύντρια παραγωγής και μοντέρ.

Σημαντικές συνεργασίες της: Μαύροι αστυνομικοί, Κινηγός βουβαλιών (1991, μοντάζ, σκην. Μίκαελ Χάμμον), Κάμερα και πραγματικότητα (1992, βοηθός σκηνοθέτη, σκην. Χαρούν Φαρόκι), Ζεστό χρήμα (1993, μοντάζ, σκην. Κ. Πέτσολντ), Κορίτσια με την μπάλα, Γυναίκες πύλοτοι (1995, βοηθός σκηνοθέτη, σκην. Κ. Πέτσολντ), Ένα κορίτσι στο ρινγκ, Cuba Libre (1996, βοηθός σκηνοθέτη, σκην. Κ. Πέτσολντ), Το ντοκιμαντέρ Γερμανοί αστυνομικοί προβλήθηκε στο 50ο Φεστιβάλ του Βερολίνου, στο Διεθνές Φόρουμ Σύγχρονου Κινηματογράφου.

EAST IS EAST

Αγγλία 1998, 96'

Σκηνοθεσία: Damien o' Donnell

Σενάριο: Ayub Khan-Din

Φωτογραφία: Brian Tufano BSC

Μοντάζ: Michael Parker

Παραγωγή: Assassin Films

Ηθοποιοί: Om Puri, Linda Bassett, Jordan Routledge, Archie Panjabi

Ο Τζορτζ Χαν είναι ένας περήφανος Πακιστανός που κυβερνά την πολυπληθή του οικογένεια με σιδερένια πειθαρχία. Θεωρεί πως ανατρέφει σωστά τα παιδιά του για να γίνουν ευηπόληπτοι Πακιστανοί. Μόνο που φαίνεται να του διαφεύγει μια μικρή λεπτομέρεια. Δεν ζει στο Πακιστάν αλλά στο Σάλφορντ της Αγγλίας του 1971. Όσο κι αν τον αγαπάει η Αγγλίδα σύζυγός του και όσο κι αν θέλει να τον τιμήσει, ενδιαφέρεται και για την ευτυχία των παιδιών της. Τα παιδιά, από την άλλη, δικασμένα ανάμεσα σε δύο κόσμους και δύο διαφορετικές αντιλήψεις ζωής, θέλουν απλά να είναι πολίτες του σύγχρονου κόσμου όπου ζουν.

Το East is east είναι το πρώτο θεατρικό έργο του Ayub Khan-Din το οποίο ανέβηκε στο Βασιλικό Θέατρο του Λονδίνου το 1996 με μεγάλη επιτυχία. Είναι επίσης η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του σκηνοθέτη Damien o' Donnell ο οποίος με τη μικρού μήκους ταινία του Thirty five aside κέρδισε πάνω από τριάντα βραβεία και διακρίσεις σε όλο τον κόσμο.

Η ΜΗΤΕΡΑ ΜΩΡΟ / BABYMOTHER

Αγγλία 1998, 96'

Σκηνοθεσία/Σενάριο: Julian Henriques

Φωτογραφία: Chris Seager

Παραγωγή: Arts Council of England (National Lottery)

Ηθοποιοί: Anjela Lauren-Smith, Wil Johnson, Caroline Chikezie, Joselyn Eison, Don Warrington

Η Ανίτα, μια γυναίκα με άποψη και στυλ, θέλει να γίνει dj και να παρασύρει τα πλήθη στο ρυθμό της μουσικής της. Έχει όμως να φροντίσει τα δύο παιδιά της. Αντιμετωπίζει τις αντιρρήσεις του άντρα της, που δεν τη βοηθά και θεωρεί ότι η θέση της είναι στο σπίτι να φροντίζει τα παιδιά του, και της θρήσκας μητέρας της, που δε εγκρίνει τη δουλειά της. Η μητέρα μωρό είναι η ιστορία μιας γυναίκας που είναι ακόμα παιδί, εγωίστρια και αφελής, δυνατή αλλά και ευάλωτη, ανέτοιμη να σηκώσει την ευθύνη των παιδιών της αλλά και της ζωής της. Ένα κορίτσι που διασχίζει το δύσκολο δρόμο της ενηλικίωσης μέσα από το σκληρό και ανδροκρατούμενο κόσμο της ρέγ-γε μουσικής.

MANIA / RAGE

Αγγλία 2000, 93'

Σκηνοθεσία/Σενάριο: Newton I. Aduaka

Φωτογραφία: Carlos Arango

Μοντάζ: Marcela Cuneo

Παραγωγή: Granite Filmworks

Ηθοποιοί: Fraser Ayres, Shaun Parkes, John Pickard

Μέσα στη νεολαία του σύγχρονου Λονδίνου, όπου τάξεις, κουλτούρες και φυλές επικοινωνούν και αλληλοεπηρεάζονται σε καθημερινή βάση, κυριαρχούν οι ρυθμοί και το στυλ της αμερικάνικης ραπ. Τρεις φίλοι, ο Rage επαναστατημένος ράπερ, ο Godwin εσωστρεφής πιανίστας και ο Thomas dj, μηδενιστής, ονειρεύονται να κάνουν τον πρώτο τους hip-hop δίσκο. Στην προσπάθειά τους να βρουν χρήματα για την παραγωγή του δίσκου κάνουν μια σπασμωδική και ανοργάνωτη απόπειρα ληστείας, που καταλήγει σε παταγώδη αποτυχία. Ήταν τελικά ο συνεκτικός τους κρίκος αυτός ο δίσκος ή η ασυναίσθητη ανάγκη να βοηθήσει ο ένας τον άλλο στο ταξίδι τους για την αυτογνωσία;

Ο Νιγηριανός Newton I. Aduaka σπούδασε στο London International Film School. Δούλεψε αρχικά ως σεναριογράφος και δημιούργησε μαζί με την Maria-Elena L' Abbate την Granite Film Works, ανεξάρτητη εταιρεία παραγωγής. Η πρώτη μικρού μήκους ταινία του Over the edge (1997) κέρδισε πολλά βραβεία και προβλήθηκε σε περισσότερα από πενήντα φεστιβάλ παγκοσμίως. Η Mania είναι η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του.

“...είχε αδιάκοπα το αίσθημα πως χάνεται, ή πως είναι τόσο μακριά σ’ έναν ξένο κόσμο όσο κανένας άλλος πριν απ’ αυτόν, σ’ έναν ξένο κόσμο όπου ακόμη κι ο αέρας δεν είχε κανένα στοιχείο απ’ τον αέρα της πατρίδας, όπου ήσουν καταδικασμένος να πνιγείς από ξενικότητα κι όπου μέσα στα παράλογα θέλγητρά του δεν μπορούσες να κάνεις τίποτα, παρά να εξακολουθήσεις να πηγαίνεις, να εξακολουθήσεις να χάνεσαι”.

απόσπασμα από τον Πύργο
του Φράντς Κάφκα

“Υπάρχει ένας νέος ρατσισμός, μια νέα ξеноφοβία, μια νέα μισαλλοδοξία... Ποιές είναι οι νέες μορφές του κακού; Όλες φέρουν το χαρακτηριστικό προσωπείο της πολιτιστικής διαφοράς, ή μάλλον μιας πολιτιστικής διαφοράς η οποία προβάλλεται για να δημιουργηθεί η ετερότητα και να δικαιολογηθεί ο αποκλεισμός. Σήμερα, περισσότερο από ποτέ, η μισαλλοδοξία τρέφεται με εικόνες, με μύθους”.

Φεντερίκο Μάγιορ
Γενικός Διευθυντής UNESCO

“Εδώ και κάποια χρόνια, που τα παιδιά των πρώτων μεταναστών στη Γαλλία μεγάλωσαν και απέκτησαν το δικό τους λόγο στην κοινωνία, άρχισαν να εμφανίζονται σιγά-σιγά ταινίες με θέμα τους μετανάστες. Και το ίδιο νομίζω ότι συμβαίνει και στις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες. Η θεματική της μετανάστευσης και του ρατσισμού είναι παρούσα στις περισσότερες ταινίες των ευρωπαϊκών χωρών”.

Φιλίπ Φοκόν
σκηνοθέτης της ταινίας Σαμία

ΤΟ ΜΕΤΕΩΡΟ ΒΗΜΑ ΤΟΥ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗ

“Στα γκέτο του Παρισιού συναντάς όλα τα χρώματα και τις θρησκείες. Στο Μπρούκλιν, οι κάτοικοι των φτωχογειτονιών είναι σχεδόν όλοι μαύροι, αλλά στο Παρίσι είναι 60% άραβες, 20% μαύροι και 10% κίτρινοι. Ο ρατσισμός βασίζεται περισσότερο στις κοινωνικές διαφορές παρά στο χρώμα του δέρματος. Αυτό που σε καθορίζει είναι ο τρόπος που φέρεσαι, ο τρόπος που περπατάς, ο τρόπος που μιλάς”.

Ματιέ Κασοβίτς

“Ήρθε ο Θωμάς στο χωριό και μου είπε για τα τέσσερα νεκρά. Του Θανάση Κότση λέει του ‘χε πάρει η ριπή όλο το πίσω του κεφαλιού. Ο Θωμάς κι εγώ το πήραμε απόφαση. Απόψε φεύγουμε για την Ελλάδα. Πού πηγαίνουμε; Στην πατρίδα, λέω ‘γω. Στο χαμό, λέει ο Θωμάς και γελάει”.

Από τους διαλόγους της ταινίας Απ’ το χιόνι

“Η αίσθηση του ξεριζωμού μου είναι πολύ οικεία. Κάποιος σαν εμένα, που είναι Έλληνας και δεν είναι Έλληνας, που έχει ζήσει στη Βρετανία αλλά δεν είναι Άγγλος, που γεννήθηκε στην Αυστραλία, αλλά δεν είναι Αυστραλός... μου είναι οικεία η αίσθηση του ξένου... αυτή η αίσθηση του ξεριζωμού που νιώθεις στην ψυχή, μου είναι γνωστή. Βεβαίως και δεν ξέρω για το Καζακστάν και το πώς ζούσαν οι άνθρωποι που ήρθαν από κει πέρα. Αυτό όμως που ζουν στην Αθήνα είναι πολύ οικείο για μένα. Έχω ζήσει αντίστοιχες φάσεις.”

Κωνσταντίνος Γιάνναρης

ΤΟ ΜΙΣΟΣ / LA HAINE

Γαλλία 1994, 95'

Σκηνοθεσία/Σενάριο: Mathieu Kassovitz

Φωτογραφία: Pierre Aïm

Μοντάζ: Mathieu Kassovitz, Scott Stevenson

Παραγωγή: Les Productions Lazennec, Le Studio Canal+, La Sept Cinema, Kasso Inc. Productions

Ηθοποιοί: Vincent Cassel, Hubert Kounde, Saïd Taghmaoui, Karim Belkhadra, Edouard Montoute, François Levantal

Τρεις φίλοι περιπλανώνται στην περιοχή Muguets, υποβαθμισμένο προάστιο του Παρισιού, που κατοικείται από άνεργους και περιθωριακούς μετανάστες. Οι νεαροί της περιοχής συγκρούονται όλη τη νύχτα με τις δυνάμεις καταστολής. Η ρατσιστική θηριωδία της αστυνομίας έχει οδηγήσει σε εξέγερση τους κατοίκους. Μέσα από τα μάτια των τριών φίλων παρακολουθούμε την ένταση που μπορεί να οδηγήσει σε έκρηξη ανά πάσα στιγμή. Ο Κασοβίτς τοπιογραφεί τον αποκλεισμό δείχνοντας την αντίθεση μεταξύ του γκετοποιημένου προαστίου και του κέντρου του Παρισιού. Όταν οι τρεις νέοι χάσουν το τελευταίο τρένο με το οποίο θα επέστρεφαν στη γειτονιά τους και δεν έχουν χρήματα να πάρουν ταξί, ο Σαϊντ θα πει: “Κλειστήκαμε απ’ έξω”. Το *Μίσος* τιμήθηκε στις Κάννες το 1995 με το βραβείο σκηνοθεσίας.

Ο Mathieu Kassovitz γεννήθηκε στο Παρίσι το 1968. Έχει δουλέψει ως ηθοποιός και σκηνοθέτης. Κέρδισε το βραβείο Σεζάρ πρωτοεμφανιζόμενου ηθοποιού για την ταινία Κοίτα τους άντρες να πέφτουν του Jacques Audiard.

Φιλμογραφία: *Fierrot le pou* (μικρού μήκους, 1990), *Peoples du monde* (βίντεοκλιπ, 1990), *Cauchemar blanc* (μικρού μήκους, 1991), *Assassins* (μικρού μήκους, 1992), *Metisse* (1993), *Το μίσος* (1994), *Déjà vu* (1999), *Les Rivières pourpres* (2000).

Η ΥΠΟΣΧΕΣΗ / LA PROMESSE

Βέλγιο-Γαλλία-Λουξεμβούργο 1996, 93'

Σκηνοθεσία: Luc & Jean-Pierre Dardenne

Σενάριο: Luc & Jean-Pierre Dardenne, Leon Michaux, Alphonse Bandolo

Φωτογραφία: Alain Marceon

Μοντάζ: Marie-Hélène Dozo

Παραγωγή: Les Films du Fleuve, Touza Productions & Touza Films, Samsa Gilm, RTBF

Ηθοποιοί: Jérémie Renier, Olivier Gourmet, Assita Quédraogo

Ο 15χρονος Ιγκόρ βοηθά τον πατέρα του στη διακίνηση ενός δικτύου παράνομης εργασίας μεταναστών στο Βέλγιο. Ο Ιγκόρ δεν προβληματίζεται για τις δουλειές του πατέρα του, μέχρι την ημέρα που η «αθωότητά» του χάνεται απότομα, όταν οι δυο τους αφήνουν τον Χαμιντού, έναν αφρικανό μετανάστη, να πεθάνει αβοήθητος. Ο Χαμιντού βάζει τον Ιγκόρ να του υποσχεθεί ότι θα φροντίσει τη γυναίκα του, Ασίτα, και το γιο του. Όταν ο Ιγκόρ μαντεύει τις προθέσεις του πατέρα του, το σκάει με την Ασίτα, στην οποία δεν έχει πει για το θάνατο του άντρα της. Η ηθική αφύπνιση αρχίζει σταδιακά για τον Ιγκόρ. Θα χρειαστεί να «προδώσει» τον πατέρα του και να περάσει μέσα από συγκρούσεις και ηθικά διλήμματα για να ανακαλύψει την ανθρώπινη αξιοπρέπεια.

Οι αδερφοί Dardenne, βελγικής καταγωγής, δουλεύουν μαζί από το 1975. Ο Jean-Pierre σπούδασε ηθοποιός και ο Luc φιλοσοφία. Διευθύνουν την εταιρεία παραγωγής Derives που μέχρι σήμερα έχει στο ενεργητικό της πενήντα ταινίες. Η ταινία τους *Ροζέτα* ήταν η μεγάλη έκπληξη του Φεστιβάλ Καννών το 1998.

Φιλμογραφία: *Falsch* (1986), *Il court... il court le monde* (μικρού μήκους, 1987), *Je pense à vous* (1992), *La promesse* (1996), *Gigi, Monica... et Bianca* (1997), *Ροζέτα* (1998).

ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΑΠΟ ΜΑΚΡΙΑ

D'UNE BROUSSE A L'AUTRE

Γαλλία 1997, 110'. Ντοκιμαντέρ

Σκηνοθεσία/Σενάριο/Φωτογραφία: Jacques Kébadian

Μοντάζ: Franssou Prennant

Παραγωγή: Ognon Pictures, Les Productions de la Lanterne, INA, Images Plus

Τον Αύγουστο του 1996, μια σύγκρουση ανάμεσα στις αρχές και τους λαθρομετανάστες ταράζει τη Γαλλία. Ο Jacques Kébadian, αρχικά διακριτικός μάρτυρας της πάλης τους για μια καλύτερη ζωή, δένεται μαζί τους και συμμετέχει στον αγώνα τους. Γνωρίζεται με την οικογένεια του Ντόντο Γουάγκε από το Μαλί, που συμμετέχει στην κατάληψη της εκκλησίας του Αγίου Αμβροσίου. Μετά από έξι μήνες αγωνιστικών διεκδικήσεων, γίνεται “διακανονισμός” και η οικογένεια του Ντόντο επιστρέφει στο Μαλί. Ο Kébadian τους ακολουθεί για να κινηματογραφήσει και να κατανοήσει την ιστορία τους.

Ο Jacques Kébadian εμφανίζεται στον κινηματογράφο ως βοηθός του κορυφαίου Γάλλου δημιουργού Robert Bresson στις ταινίες *Στην τύχη ο Μπαλταζάρ* (1966), *Μουσέτ* (1967) και *Μια γλυκιά γυναίκα* (1969). Από το 1965 έως σήμερα έχει γυρίσει πολλές ταινίες μικρού μήκους και ντοκιμαντέρ για την τηλεόραση.

ΑΠ' ΤΟ ΧΙΟΝΙ

Ελλάδα 1993, 90'

Σκηνοθεσία/Σενάριο: Σωτήρης Γκορίτσας

Φωτογραφία: Σταμάτης Γιαννούλης

Μοντάζ: Τάκης Κουμουνδούρος

Παραγωγή: Παναγιώτης Παπακατζής, Ε.Κ.Κ., Σωτήρης Γκορίτσας

Ηθοποιοί: Γεράσιμος Σκιαδαρέσης, Βασίλης Ελευθεριάδης, Αντώνης Μανωλάς, Μάνια Παπαδημητρίου

Η κολασμένη κάθοδος του Αχιλλέα, του Θωμά και του δεκάχρονου Νίκου, τριών βορειοηπειρωτών προσφύγων, απ' την Αλβανία, μέχρι το βυθό της Ομόνοιας. Η πορεία τριών Ελλήνων, βγαλμένων απ' τα χρόνια του '50, στην Ελλάδα του '90, που έρχονται να ζήσουν και να δουλέψουν σ' έναν τόπο που θεωρούν πατρίδα, αλλά γνωρίζουν την πείνα, το ρατσισμό, την περιφρόνηση, την εκμετάλλευση, την διάψευση του οράματος. Όταν ένας απ' αυτούς θα βρει έναν εντελώς άκαιρο και παράλογο θάνατο στο γιαπί μιας πολυκατοικίας, ο αφηγητής θα αποφασίσει να επιστρέψει στο “χιόνι”, εκεί όπου, τουλάχιστον, τα όνειρα διατηρούνται.

Η τίμια, “ψυχρή”, σχεδόν ντοκιμαντερίστικη ματιά του σκηνοθέτη πάνω σ' αυτό το οξύ κοινωνικό πρόβλημα δεν αποτρέπει τη συγκίνηση του θεατή – κι αυτό αποτελεί, ίσως, το σημαντικότερο επίτευγμα της ταινίας.

Ο Σωτήρης Γκορίτσας γεννήθηκε στην Αθήνα το 1955. Σπούδασε οικονομικά στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και κινηματογράφο στο London International Film School. Σκηνοθέτησε 25 ντοκιμαντέρ και δύο σειρές για την ελληνική τηλεόραση. Επίσης, την τηλεταινία *Κάποιος ξαγρυπνά* (1987), και την *Δέσποινα* (1990, Α' Βραβείο στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης). Η ταινία *Απ' το χιόνι* τιμήθηκε με τα βραβεία καλύτερης ταινίας, σεναρίου, φωτογραφίας στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης το 1993, καθώς και με το βραβείο της FIPRESCI. Το 1997 έγραψε και σκηνοθέτησε το *Βαλκανιζατέρ*.

ΠΟΛΥΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ ΤΟΥ '90

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΚΡΗ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Ελλάδα 1998, 94'

Σκηνοθεσία/Σενάριο: Κωνσταντίνος Γιάνναρης

Φωτογραφία: Γιώργος Αργυροηλιόπουλος

Μοντάζ: Ιωάννα Σηλιοπούλου

Παραγωγή: Μύθος Ενέργειες Πολιτισμού ΕΠΕ

Ηθοποιοί: Στάθης Παπαδόπουλος, Κώστας Κοτσάνιδης, Παναγιώτης

Χαρτοματζίδης, Ανέστης Πολυχρονίδης

Οι πλάκες στη γειτονιά, το κλαμπ, οι βόλτες στα μπορντέλα και στους μεγάλους δρόμους προς το κέντρο, μικροκροπές και ψωνιστήρι στην Ομόνοια, είναι στοιχεία που φαινομενικά συνδέουν τη μικρή παρέα των Ρωσοπόντιων από το Μενίδι. Έχουν έρθει πριν λίγα χρόνια από το Καζακστάν και νιώθουν αποκλεισμένοι στη νέα τους πατρίδα, παρά το γεγονός ότι —όπως λέει ο Σάσια, ο αρχηγός τους— το αίμα που κυλάει στις φλέβες τους, είναι ελληνικό. Βρίσκονται στην εφηβεία και, μέσα σε μια διάθεση τρελής περιπέτειας, αποτολμούν, χρησιμοποιώντας ό,τι μέσα έχουν, την κατάκτηση της πόλης που απλώνεται προκλητική στα πόδια τους. Όμως οι ζωές τους, οι αξίες που κουβαλάνε, και οι δεσμοί αίματος και συγγένειας που τους ενώνουν, καταρρέουν όταν έρθουν σε επαφή με τον ανελέητο κόσμο που με τόση ορμή ξεκίνησαν από την άκρη της πόλης να κατακτήσουν.

Ο Κωνσταντίνος Γιάνναρης γεννήθηκε το 1959. Σπούδασε ιστορία και οικονομικά στο Πανεπιστήμιο του Keele. Έχει γυρίσει πολλές ταινίες μικρού μήκους και ντοκιμαντέρ που έχουν βραβευτεί διεθνώς. Η πρώτη του ταινία *Κοντά στον Παράδεισο* (1995) συμμετείχε στο Δεκαπενθήμερο Σκηνοθετών στις Κάννες. Το *Από την άκρη της πόλης* τιμήθηκε με το δεύτερο κρατικό βραβείο σκηνοθεσίας το 1998. Φιλμογραφία: *Jean Genet is Dead* (μικρού μήκους, 1987), *Τρώες* (ντοκιμαντέρ, 1989), *Desperate Vitality* (ντοκιμαντέρ, 1990), *North of Vortex* (μικρού μήκους, 1991), *Caught looking* (μικρού μήκους, 1991), *Μια θέση στον ήλιο* (μικρού μήκους, 1994), *Κοντά στον Παράδεισο* (1995), *Από την άκρη της πόλης* (1998).

ΟΤΑΝ ΕΡΘΕΙ Η ΜΑΜΑ ΓΙΑ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Ελλάδα-Γερμανία 1995, 109'. Ντοκιμαντέρ

Σκηνοθεσία/Σενάριο/Μοντάζ: Νιλίτα Βατσάνη

Φωτογραφία: Βαγγέλης Καλαμπάκας

Μουσική: Ρος Ντέιλι

Παραγωγή: ZDF, EKK, Filmsixteen

Η Ζοζεφίν, μετανάστρια από τη Σρι-Λάνκα, έχει εξασφαλίσει μια καλή δουλειά στα νότια προάστια της Αθήνας ως μπι-σίτερ της μικρής Ισιδώρας. Η μητέρα της Ισιδώρας επιστρέφει από το Παρίσι για τις διακοπές των Χριστουγέννων και η Ζοζεφίν μπορεί κι αυτή να πάει πίσω στο "Νησί του Παραδείσου". Για πρώτη φορά μετά από 8 χρόνια, έρχεται αντιμέτωπη με την πραγματικότητα της δικής της οικογένειας και των παιδιών της: για τη Σουμίντα, τον Σουρές και τη Νάρμα, η "μητέρα" σημαίνει μέχρι τώρα μόνο τραπεζικές επιταγές, γράμματα και δώρα από το εξωτερικό...

Η Νιλίτα Βατσάνη γεννήθηκε στην Ινδία. Σπούδασε επικοινωνία στο Πανεπιστήμιο της Πενσιλβάνια και στο Ινστιτούτο Τέχνης του Σικάγου. Δούλεψε ως μοντέρ σε ντοκιμαντέρ στη Νέα Υόρκη και συνεργάστηκε με τη Μίρα Ναϊρ στο Σαλάμ Βομβάη. Φιλμογραφία: *Eyes of stone* (ντοκιμαντέρ, 1989), *Diamonds in a vegetable market* (ντοκιμαντέρ, 1992), *Όταν έρθει η μαμά για τα Χριστούγεννα* (ντοκιμαντέρ, 1995).

ΤΑΙΝΙΕΣ ΜΙΚΡΟΥ ΜΗΚΟΥΣ

ΤΟ ΔΕΜΑ / THE DROP

Αγγλία 2000, 7'

Σκηνοθεσία: Hardeep Singh Kohli. Σενάριο: Hardeep Singh Kohli και οι

ηθοποιοί. Φωτογραφία: David Miller. Μοντάζ: Steve Miller. Παραγωγή:

West End Central. Ηθοποιοί: Nitin Qanatra, Paul Sharma, Pablo Sat

Bhambra, Cathal Smyth, Hardeep Singh Kohli

Τέσσερις τύποι περιφέρονται μέσα σε μια μαύρη Μερσεντές 190, για να παραδώσουν το Δέμα. Ολιγωρούν, το συζητούν, το ξανασκέφτονται... Μα τι είναι επιτέλους αυτό το Δέμα;

ΤΟ ΜΠΡΟΥΚΛΙΝ ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ JUMP BOY

Αγγλία 1998, 11'

Σκηνοθεσία: Menhaj Huda. Σενάριο: Harsha Patel. Φωτογραφία: Brian

Tufano. Παραγωγή: Channel Four. Ηθοποιοί: Ashish Raja, Raiyo

Panthaki, Mustafa Tahib

Μια παρέα αγοριών αγγλο-ινδικής καταγωγής ξεκινάει στους δρόμους του Λονδίνου μετά το σχολείο. Είναι ντυμένα, μιλούν και συμπεριφέρονται σύμφωνα με το στυλ της μουσικής κουλτούρας του hip-hop.

ΙΘΑΓΕΝΗΣ / NATIVE

Αγγλία 1999, 10'

Σκηνοθεσία: Rene Mohandas. Σενάριο: Rikki Beadle Blair. Φωτογραφία:

Tim Plamer. Μοντάζ: Anuree De Silva. Παραγωγή: Saramar Films / Esther

Douglas. Ηθοποιοί: Daniel Anthony Smith, Cecilia Noble, Josephine D'

Arby, Wil Johnson, Noel Clarke

Η ταινία καταγράφει το πέρασμα στην ενηλικίωση ενός αγοριού από την Τζαμάικα που μεγαλώνει στο Λονδίνο του '60, ανάμεσα σε δύο κόσμους: την τζαμαϊκανή του κληρονομιά και την αγγλική κουλτούρα μέσα στην οποία ζει.

ΘΕΕ ΜΟΥ! / GOODNESS GRACIOUS ME

Αγγλία 2000, 25'

Τηλεοπτική κωμική σειρά παραγωγής BBC

Το *Θεέ μου!* είναι μια από τις πιο επιτυχημένες κωμικές σειρές του BBC των τελευταίων ετών. Μια ομάδα συγγραφέων και ηθοποιών αγγλο-ασιατικής καταγωγής δημιούργησε έναν εκπληκτικό συνδυασμό κωμικών χαρακτήρων και καταστάσεων, που εκφράζουν τη νοοτροπία της ασιατικής κοινότητας της Αγγλίας και έχουν μεγάλη επιτυχία στο ευρύτερο κοινό. Η σειρά έχει κερδίσει το British Comedy Award και ήταν υποψήφια για το BAFTA TV Award της Βρετανικής Ακαδημίας το 1999.

ΚΗΠΟΣ ΣΕ ΣΧΗΜΑ ΤΣΕΠΗΣ GARDEN ON A STRING

Αγγλία 1997, 10'. Ντοκιμαντέρ

Σκηνοθεσία: Daniel Saul. Φωτογραφία: Paul Harrison. Παραγωγή:

Lifesize Pictures

Ένας ηλικιωμένος μετανάστης έχει φτιάξει στη μικροσκοπική αυλή του σπιτιού του, έναν παραδεισένιο κήπο για να του θυμίζει το νησί που άφησε...

ΣΑΡΙ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ SARI AND TRAINERS

Αγγλία 1998, 15'

Σκηνοθεσία: Jeremy Wooding. Σενάριο: Jeremy Wooding, Neil Spencer.

Φωτογραφία: Jono Smith. Μοντάζ: Matthew Wood. Ηθοποιοί: Preeya

Kalidas, Kristian Wilkin

Ένα αγγλικό Μπολιγουντιανό (στην παράδοση του ινδικού εμπορικού κινηματογράφου) μουσικό ρομάντζο. Ο Τζέισον είναι Άγγλος, 17 ετών και προέρχεται από την εργατική τάξη. Η Τζίνα είναι μια όμορφη αγγλο-ινδή δεύτερης γενιάς, συνομιλήκη του. Ένας συμμαθητής τους κανονίζει το πρώτο τους ραντεβού. Θα τα καταφέρουν ή θα μπουν οι οικογένειές τους στη μέση;

ΤΟ ΜΠΛΕ ΦΟΥΓΑΡΟ / BLUE FUNNEL

Αγγλία 1998, 14'

Σκηνοθεσία/Σενάριο: Paul Mayeda Berges. Φωτογραφία: Graham Frake.

Παραγωγή: Umbi Films. Ηθοποιοί: David Yip, Burt Kwouk, Anna Chan

Σύγχρονο δράμα στην κινέζικη κοινότητα του Λίβερπουλ, που παρακολουθεί τον Ντάνιελ στην προσπάθειά του να στείλει τις στάχτες του πατέρα του στο πατρογονικό του χωριό. Ο πατέρας του Ντάνιελ άφησε το Χονγκ-Κονγκ όταν ήταν 14 ετών και πέρασε τη ζωή του σαν ναυτικός, μπαϊνοβγαίνοντας στα λιμάνια του Λίβερπουλ, όπου παντρεύτηκε μια Αγγλίδα. Οι στάχτες του πρέπει να επιστρέψουν στην πατρίδα για να αναπαυτεί το πνεύμα του. Ο Ντάνιελ όμως δεν ξέρει που βρίσκεται το χωριό του πατέρα του...

ΒΙΑΣΤΙΚΑ / TOO FAST

Αγγλία 1998, 10'

Σκηνοθεσία: Paul Sushkisa. Σενάριο: Khaled Hakim. Φωτογραφία:

Christofer Preston. Μοντάζ: Saul Prolze

Ποιητικό ντοκιμαντέρ για τις νεανικές συμμορίες με πραγματικές μαρτυρίες μιας ομάδας παιδιών ασιατικής καταγωγής. Οι μαρτυρίες συνθέτουν την ιστορία του Σούκι, που το παρατράβηξε και πρέπει να πληρώσει.

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΚΑΙ Η ΚΥΡΙΑ ΤΖΙΛ ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑ

MR. AND MRS. GILL COME TO BRITAIN

Αγγλία 1998, 15'. Ντοκιμαντέρ

Σκηνοθεσία: Shephali Saksena Tandon. Φωτογραφία: Lewis Frost.

Μοντάζ: Carolyn Lynch Blossie

Ο κύριος και η κυρία Τζιλ ήρθαν στη Βρετανία το 1964. Άφησαν πίσω τη μεγάλη τους οικογένεια και την πατρίδα τους για να εξασφαλίσουν ένα καλύτερο μέλλον στα παιδιά τους. Τι είδους δουλειές όμως, τι είδους ζωή και τι αντιμετώπιση περίμεναν αυτούς τους μετανάστες μέσα στο ρατσιστικό κλίμα εκείνης της εποχής; Τι απέγινε ο κύριος και η κυρία Τζιλ;

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΨΑΡΙ / BIG FISH

Αγγλία, 1996, 25'. Ντοκιμαντέρ

Σκηνοθεσία: Zadoc Nava. Σενάριο: Orson and Zadoc Nava. Φωτογραφία:

Oliver Curtis. Μοντάζ: James Gold

Το *Μεγάλο ψάρι* είναι η ιστορία του πατέρα του Μεξικάνου σκηνοθέτη José Nava, ο οποίος γεννήθηκε κάτω από ένα μάνγκο στα γκέτο του Ακαπούλκο. Ήρθε το 1960 στην Αγγλία για λίγο και δεν ξανάφυγε ποτέ. Η ταινία καταγράφει τη διαδρομή του ήρωα, διερευνά τα προβλήματα της ταυτότητας, της μετανάστευσης και της προσφυγικής ζωής.

ΣΙΝΕΑΚ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ

ΚΑΘΕ ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤΙΣ 12:00
ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟ ΣΤΙΣ 5:00

ΟΛΥΜΠΙΟΝ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ • ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΔΩΜΑΤΙΟ
Μ Ε Θ Ε Α

• CAFE CINEMA WINE BAR

μέρος δεύτερον...

από τις 11 το πρωί
έως αργά το βράδυ

Πλ. Αριστοτέλους 10 (5ος & 4ος όροφος ΟΛΥΜΠΙΟΝ) • Τηλ. 378 510